

SUSPICIUNILE GRAVE DE PLAGIAT TEZE DE DOCTORAT: DL CRISTIAN PETCU

Teză de doctorat în Teologie susținută cu același text (identic) pe care-l susținuse anterior ca teză de doctorat în Istorie, deja confirmată de minister, aceasta din urmă fiind și publicată (deci discutăm de un caz extrem de grav, fără precedent: obținerea a două doctorate în domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova), cu același text plagiat, după ce publicase teza de doctorat în Istorie la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009

DEMONSTRAREA PLAGIATULUI

2 SECȚIUNI CARE DEMONSTREAZĂ 2 FAPTE EXTREM DE GRAVE (1. A SUSTINUT DE DOUĂ ORI ACELAȘI TEXT; 2. ACEST TEXT SUSȚINUT ESTE PLAGIAT)

1. SUNT PUSE PE DOUĂ COLOANE CELE DOUĂ TEXTE IDENTICE (UN EXEMPLU, ADĂUGÂND TEXTUL INTEGRAL LISTAT). ÎN STÂNGA VA FI TEXTUL DIN TEZA DE DOCTORAT ÎN TEOLOGIE (SUSȚINUTĂ PUBLIC LA CRAIOVA ÎN SEPT. 2010), IAR ÎN DREAPȚA VA FI TEXTUL DIN TEZA DE DOCTORAT ÎN ISTORIE (SUSȚINUTĂ PUBLIC LA TÂRGOVIȘTE ÎN 2009). VOI FOLOSI AICI TEXTUL ORIGINAL AL TEZEI DE DOCTORAT ÎN TEOLOGIE, IAR PENTRU TEZA DE DOCTORAT ÎN ISTORIE VOI FOLOSI TEZA PUBLICATĂ: *GUVERNAREA MIRON CRISTEA*, ED. ENCICLOPEDICĂ, BUC., 2009.

TEXTUL ESTE IDENTIC, INCLUSIV NOTELE DE SUBSOL.

2. APOI, VA FI DEMONSTRAT PLAGIATUL GRAV, ADICĂ TEZA DE DOCTORAT ÎN TEOLOGIE, RESPECTIV TEZA DE DOCTORAT ÎN ISTORIE SUNT COPIATE CUVÂNT CU CUVÂNT DIN SURSE. VOM DEMONSTRA PRIN PUNEREA PE DOUĂ COLOANE A TEXTULUI DIN TEZE (ÎN STÂNGA) ȘI A SURSEI (ÎN DREAPȚA).

**UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE TEOLOGIE
CONDUCĂTOR ȘTIINȚIFIC:
IPS ACAD. PROF. UNIV. DR. IRINEU POPA
DRD. CRISTIAN VASILE PETCU
CRAIOVA, 2010**

**UNIVERSITATEA VALAHIA DIN TÂRGOVIȘTE
FACULTATEA DE ȘTIINȚE UMANISTE
CONDUCĂTOR ȘTIINȚIFIC:
PROF. UNIV. DR. ION CALAFETEANU
DRD. CRISTIAN VASILE PETCU
TÂRGOVIȘTE, 2009**

SUSPICIUNILE GRAVE DE PLAGIAT TEZE DE DOCTORAT: DL CRISTIAN PETCU

Teză de doctorat în Teologie susținută cu același text (identic) pe care-l susținuse anterior ca teză de doctorat în Istorie, deja confirmată de minister, aceasta din urmă fiind și publicată (deci discutăm de un caz extrem de grav, fără precedent: obținerea a două doctorate în domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce publicase teza de doctorat în Istorie la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009)

TEZA DE DOCTORAT TEOLOGIE

CUPRINS

TITLU: ORGANIZAREA BISERICII ORTODOXE ROMÂNE ÎN PERIOADA INTERBELICĂ (1918-1940) ȘI BAZELE EI CANONICE

INTRODUCEREp. 1

CAPITOLUL I *Principiile canonice fundamentale privind organizarea Bisericii Ortodoxe Române. Forme de canonicitate ale unei Biserici ortodoxe locale.*

Biserica Ortodoxă Română la sfârșitul primului război mondial în noul context național politicp. 6

Avatariile unificării bisericești; alegerea lui Miron Cristea ca Mitropolit Primat al Românieip. 20

Organizarea Bisericii Ortodoxe Române până la întronizarea primului Patriarh, Miron Cristea p. 28

CAPITOLUL II *Înființarea Patriarhiei Române. Recunoașterea și investirea primului Patriarh român, Miron Cristea (1925-1939)*

2.1 Înființarea Patriarhiei Române (1925) p. 33

2.2 Recunoașterea și investirea Patriarhului Miron Cristea..... p.39

TEZA DE DOCTORAT ISTORIE

CUPRINS

TITLU: GUVERNAREA MIRON CRISTEA, ED. ENCICLOPEDICĂ, BUC., 2009

INTRODUCERE

CAPITOLUL III *Miron Cristea: Ierarhul și luptătorul pentru cauza națională*

3.5 Mitropolit primat. Unificarea administrativă a Bisericii Ortodoxe Române

3.6 Înființarea Patriarhiei. Recunoașterea și investirea primului Patriarh român, Miron Cristea (1925-1939)

SUSPICIUNILE GRAVE DE PLAGIAT TEZE DE DOCTORAT: DL CRISTIAN PETCU

Teză de doctorat în Teologie susținută cu același text (identic) pe care-l susținuse anterior ca teză de doctorat în Istorie, deja confirmată de minister, aceasta din urmă fiind și publicată (deci discutăm de un caz extrem de grav, fără precedent: obținerea a două doctorate în domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce publicase teza de doctorat în Istorie la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009)

TEZA DE DOCTORAT TEOLOGIE

CAPITOLUL III *Legi de stat privind Biserica Ortodoxă Română*

- 3.1 Constituția României din 1923 p. 46
- 3.2 Concordatul cu Vaticanul (1927) p. 54
- 3.3 Legea Cultelor (1928) p. 63
- 3.4 Constituția României din 1938 p. 72

CAPITOLUL IV *Legea și statutul de organizare al Bisericii Ortodoxe Române (1925)*

- 4.1 Raportul Biserică-Stat p. 78
- 4.2 Sfântul Sinod și organizarea conducerii Bisericii Ortodoxe Române p. 84
- 4.3 Părțile constitutive ale Bisericii: parohia, protopopiatul, mănăstirea și episcopia p. 87
- 4.4 Rolul mirenilor în viața Bisericii p. 103

TEZA DE DOCTORAT ISTORIE

3.7 Organizarea Bisericii Ortodoxe Române în timpul Patriarhului Miron Cristea

- 3.7.1 Legea privind organizarea Bisericii Ortodoxe Române, 1925
Concordatul cu Vaticanul (în cap. III)
Promulgarea noii Constituții de la 27 februarie 1938 (în cap. IV)

ESTE CEA MAI PROASTĂ PARTE A LUCRĂRII
REDUCÂNDU-SE ÎN MARE PARTE LA
ÎNȘIRAREA ART. DE LEGE

SUSPICIUNILE GRAVE DE PLAGIAT TEZE DE DOCTORAT: DL CRISTIAN PETCU

Teză de doctorat în Teologie susținută cu același text (identic) pe care-l susținuse anterior ca teză de doctorat în Istorie, deja confirmată de minister, aceasta din urmă fiind și publicată (deci discutăm de un caz extrem de grav, fără precedent: obținerea a două doctorate în domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce publicase teza de doctorat în Istorie la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009)

TEZA DE DOCTORAT TEOLOGIE

CAPITOLUL V *Organizarea administrativ - teritorială a Bisericii Ortodoxe Române în perioada interbelică*

- 5.1. Structura administrativ-teritorială a Bisericii Ortodoxe Române - înființarea de noi eparhii p. 107
- 5.2. Învățământul teologic – aspecte administrativ-juridice p. 120
- 5.3 Organizarea vieții monahale și a activității editoriale la nivelul Bisericii Ortodoxe Române în timpul Patriarhilor Miron și Nicodim p. 133

CAPITOLUL VI *Raportul Bisericii Ortodoxe Române cu celelalte Biserici în perioada interbelică*

- 6.1. Raportul Bisericii Ortodoxe Române cu celelalte Biserici Ortodoxe surori p. 143
 - 6.1.1 Relația Bisericii Ortodoxe Române cu Patriarhia Ecumenică p. 143
 - 6.1.2 Relația Bisericii Ortodoxe Române cu Biserica Bulgară p. 146
 - 6.1.3 Propunerea mitropolitului primat Miron Cristea pentru organizarea unui nou sinod ecumenic - 1920 p. 148
 - 6.1.4 Participarea Bisericii Ortodoxe Române la Conferințele Panortodoxe p. 151

TEZA DE DOCTORAT ISTORIE

Organizarea Bisericii Ortodoxe Române în timpul Patriarhului Miron Cristea

- 3.7.2 Înființarea de noi episcopii
- 3.7.6 Învățământul teologic
- 3.7.3 Înființarea Institutului Biblic
- 3.7.4 Tiparul și cartea bisericească în timpul Miron Cristea
- 3.8 Activitatea lui Miron Cristea în planul relațiilor Bisericii Ortodoxe Române cu celelalte biserici creștine și cu organizațiile creștine internaționale
 - 3.8.2 Relațiile cu Bisericile Ortodoxe surori
 - a. Cu Patriarhia Ecumenică
 - b. Cu Biserica Bulgară
 - 3.8.3 Propunerea mitropolitului primat Miron Cristea pentru organizarea unui nou sinod ecumenic – 1920
 - 3.8.4 Biserica Ortodoxă Română și conferințele panortodoxe

SUSPICIUNILE GRAVE DE PLAGIAT TEZE DE DOCTORAT: DL CRISTIAN PETCU

Teză de doctorat în Teologie susținută cu același text (identic) pe care-l susținuse anterior ca teză de doctorat în Istorie, deja confirmată de minister, aceasta din urmă fiind și publicată (deci discutăm de un caz extrem de grav, fără precedent: obținerea a două doctorate în domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce publicase teza de doctorat în Istorie la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009)

TEZA DE DOCTORAT TEOLOGIE

6.2 Relația Bisericii Ortodoxe Române cu Biserica Romano-Catolică și cu Biserica Greco-Catolică	p. 159
6.3. Relația Bisericii Ortodoxe Române cu Biserica Veche Catolică și cu Biserica Anglicană. p. 164	
6.3.1 Relația Bisericii Ortodoxe Române cu Biserica Veche Catolică	p. 164
6.3.2 Relația Bisericii Ortodoxe Române cu Biserica Anglicană	p. 167
6.4. Biserica Ortodoxă Română și Mișcarea Ecumenică	p. 172
6.4.1 Participarea la întrunirile organizației „Creștinismul practic” („Life and Work”) ..	p. 174
6.4.2 Participarea la întrunirile Conferinței Mondiale de Alianță Mondială pentru „Credință și Constituție” (Faith And Order)	p. 175
6.4.3. Participarea la întrunirile organizate de Alianța Mondială pentru înfrățirea popoarelor prin Biserica	p. 177
CAPITOLUL VII <i>Canonicitatea Bisericii Ortodoxe Române în perioada interbelică</i>	p. 179
CONCLUZII	p. 188
BIBLIOGRAFIE	p. 195
ANEXE:	

TEZA DE DOCTORAT ISTORIE

3.8.1 Relațiile cu diferite Biserici creștine	
a. Relațiile cu Bisericile Romano-Catolică și Greco-Catolică	
c. Relațiile cu Biserica Veche-Catolică	
d. Relațiile cu Biserica anglicană	

A ADĂUGAT CÂTEVA PAGINI PLAGIATE CA SĂ FIE MAI MULTE LA NUMĂR. Oricum, lucrarea este foarte slabă, plină de aberații, de ineptii, fără legătură cu Dreptul canonic (poate numai 5%, însă totul plagiat). „Autorul” NU înțelege ce înseamnă Drept canonic și ce scrie în aceste texte ale diferiților autori, pentru că nimic nu-i aparține (poate un 2-3% cu indulgență).

SUSPICIUNILE GRAVE DE PLAGIAT TEZE DE DOCTORAT: DL CRISTIAN PETCU

Teză de doctorat în Teologie susținută cu același text (identic) pe care-l susținuse anterior ca teză de doctorat în Istorie, deja confirmată de minister, aceasta din urmă fiind și publicată (deci discutăm de un caz extrem de grav, fără precedent: obținerea a două doctorate în domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce publicase teza de doctorat în Istorie la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009)

Exemplu de text din teza de doctorat în teologie

CAPITOLUL II

ÎNFIINȚAREA PATRIARHIEI ROMÂNE. RECUNOAȘTEREA ȘI INVESTIREA PRIMULUI PATRIARH ROMÂN, MIRON CRISTEA (1925-1939)

2.1. Înființarea Patriarhiei Române (1925)

În vederea întăririi unificării noastre bisericești, dar și pentru creșterea prestigiului Bisericii Ortodoxe Române în lumea creștină, s-a pus problema ridicării ei la demnitatea de Patriarhie. Am putea spune că discuțiile purtate în vederea unificării bisericești mergeau paralel cu propunerile făcute pentru înființarea Patriarhiei.[1] Acest lucru se impunea înainte de toate datorită faptului că, în decursul veacurilor, țările române și Biserica Ortodoxă Română au depus cele mai însemnate jefre materiale, mai ales pentru sprijinirea și chiar salvarea a numeroase așezăminte bisericești ortodoxe din Balcani și Orientul Apropiat, căzute sub dominația otomană. Apoi, după 1918, a crescut și prestigiul țării, care, „după atâtea jefre de sânge în cursul primului război mondial, izbutise să-și realizeze integritatea statală”. [2] Biserica Ortodoxă Română număra atunci peste 19 milioane de credincioși, cu 5 mitropolii și 18 episcopi. [3]

[1] A se vedea Cristian Vasile Petcu, *op. cit.*, p. 142-156. (Grav: face trimitere la teza de la Istorie, *Guvernarea Miron Cristea*, deja publicată, ca și cum textul i-ar aparține, deși este copiat cuvânt cu cuvânt de la Pr. prof. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. III, p. 392 – a se vedea dreapta, sursa).

[2] Pr. prof. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, 4+

vol. III, p. 392.

[3] *Ibidem*.

Exemplu de text din teza de doctorat în istorie (publicată

înainte de a susține teza de doctorat în teologie)

GUVERNAREA MIRON CRISTEA, ED. ENCICLOPEDICĂ, BUC., 2009

3.6. ÎNFIINȚAREA PATRIARHIEI. RECUNOAȘTEREA ȘI INVESTIREA PRIMULUI PATRIARH ROMÂN, MIRON CRISTEA (1925-1939)

În vederea întăririi unificării noastre bisericești, dar și pentru creșterea prestigiului Bisericii Ortodoxe Române în lumea creștină, s-a pus problema ridicării ei la demnitatea de Patriarhie. Am putea spune că discuțiile purtate în vederea unificării bisericești mergeau paralel cu propunerile făcute pentru înființarea Patriarhiei. Acest lucru se impunea înainte de toate datorită faptului că, în decursul veacurilor, țările române și Biserica Ortodoxă Română au depus cele mai însemnate jefre materiale, mai ales pentru sprijinirea și chiar salvarea a numeroase așezăminte bisericești ortodoxe din Balcani și Orientul Apropiat, căzute sub dominația otomană. Apoi, după 1918, a crescut și prestigiul țării, care, „după atâtea jefre de sânge în cursul primului război mondial, izbutise să-și realizeze integritatea statală”. [1] Biserica Ortodoxă Română număra atunci peste 19 milioane de credincioși, cu 5 mitropolii și 18 apastrii. [2] (GMC, p. 142-143)

[1] Pr. prof. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, 4+
vol. III, p. 392.

[2] *Ibidem*.

Teza Doctorat Teologie Teza Doctorat Istorie

Teză de doctorat plagiată (cuvânt cu cuvânt) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie)

Exemplu de text din teza de doctorat în teologie

Ideea înființării unui patriarhat românesc începe a se preconiza îndată după înfăptuirea întregirii neamului nostru. Ea apare, mai întâi, în cercurile bisericești, unde „unii clerici își manifestă dorința ca și biserica românească să fie ridicată la demnitatea ierarhică cerută de împrejurările vremii. De aici, ea a trecut în sfera oamenilor competenți, teologi și istorici, care și ei, în deplină concordanță, au argumentat, destul de temeinic, necesitatea înființării patriarhatului românesc”. [1]

Pentru prima dată după 1918, această problemă a fost ridicată de preotul doctor Gheorghe Ciuhandru, consilier eparhial la Arad, în cuvântarea pe care a rostit-o la Congresul preoțesc din Transilvania, la Sibiu la 19-21 martie 1919. [2] Această propunere a fost susținută și de mitropolitul primat Miron Cristea, care aflându-se la mănăstirea Căldărușani, transmitea în august 1920 Constituantei bisericești accepțiunea sa față de propunerea preotului Ciuhandru. Cu toate acestea, Miron Cristea nu dădea curs liber problemei înființării patriarhatului ca să nu pară că „dorește și forțează”. „Mergeau mai bine așa lucrurile - zicea el - pentru organizare. Erau destule greutateți de biruit și de nivelat. Nu mi se părea oportună scoaterea în relief a chestiunii Patriarhiei”. [3]

[1] Pr. Econom. Vasile Pocitan, *Patriarhatele Bisericii Ortodoxe*, Tipografiile Române Unite, București, 1926, p. 87.

[2] Pr. Prof. Mircea Păcurariu, *op. cit.*, p. 393.

[3] P.S. Nestor Vornicescu, *Încercări, posibilități și propuneri...*, p. 1363.

Exemplu de text din teza de doctorat în istorie (publicată înainte de a susține teza de doctorat în teologie)

Ideea înființării unui patriarhat românesc începe a se preconiza îndată după înfăptuirea întregirii neamului nostru. Ea apare, mai întâi, în cercurile bisericești, unde „unii clerici își manifestă dorința ca și biserica românească să fie ridicată la demnitatea ierarhică cerută de împrejurările vremii. De aici, ea a trecut în sfera oamenilor competenți, teologi și istorici, care și ei, în deplină concordanță, au argumentat, destul de temeinic, necesitatea înființării patriarhatului românesc”. [1]

Pentru prima dată după 1918, această problemă a fost ridicată de preotul doctor Gheorghe Ciuhandru, consilier eparhial la Arad, în cuvântarea pe care a rostit-o la Congresul preoțesc din Transilvania, la Sibiu la 19-21 martie 1919. [2] Această propunere a fost susținută și de mitropolitul primat Miron Cristea, care aflându-se la mănăstirea Căldărușani, transmitea în august 1920 Constituantei bisericești accepțiunea sa față de propunerea preotului Ciuhandru. Cu toate acestea, Miron Cristea nu dădea curs liber problemei înființării patriarhatului ca să nu pară că „dorește și forțează”. „Mergeau mai bine așa lucrurile - zicea el - pentru organizare. Erau destule greutateți de biruit și de nivelat. Nu mi se părea oportună scoaterea în relief a chestiunii Patriarhiei”. [3]

[1] Pr. Econom. Vasile Pocitan, *Patriarhatele Bisericii Ortodoxe*, Tipografiile Române Unite, București, 1926, p. 87.

[2] Pr. Prof. Mircea Păcurariu, *op. cit.*, p. 393.

[3] P.S. Nestor Vornicescu, *Încercări, posibilități și propuneri...*, p. 1363.

Teza Doctorat Teologie Teza Doctorat Istorie

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie)

Exemplu de text din teza de doctorat în teologie CAPITOLUL V

Facultățile de teologie.

După Marea Unire de la Alba-Iulia, pe cuprinsul României și-au continuat activitatea vechile facultăți de teologie de la București și Cernăuți.

Facultatea bucureșteană, care își crease deja o frumoasă tradiție în cadrul Bisericii noastre, va activa în perioada interbelică cu roade deosebite, mai ales după ridicarea Bisericii Ortodoxe Române la rangul de Patriarhie. Bucureștiul va deveni un punct de mare însemnătate pe harta Ortodoxiei. Acest lucru se va datora și faptului că în cadrul ei vor activa profesori de primă valoare: Ion Popescu-Mălăești, Grigore Pișculescu, Haralambie Roventța, Ion Mihălcescu, Petre Vintilescu, Dimitrie Boroiianu, Vasile Ispir și alții, care vor crește tot mai mult prestigiul Facultății de Teologie bucureștene.[1]

Alături de facultatea bucureșteană, la Cernăuți și-a continuat activitatea renumita Facultate de Teologie din Bucovina, încadrată în Universitatea de acolo, cu un program diferit față de cel al Facultății din București. Cursurile se țineau acum în limba română în locul celei germane. Datorită prestigiului ei câștigat în bună măsură încă din timpul stăpânirii austro-ungare, Facultatea de Teologie din Cernăuți va deveni în perioada interbelică a patriarhatului românesc, una dintre cele mai celebre facultăți de teologie, aici activând profesori de mare valoare ca Vasile Tarnavschi, Vasile Gheorghiu, Simeon Reli, Valerian Sesan.[2]

[1] Antonie Plămădeală, *Contribuții istorice*, p. 434. (de fapt copiază din **Mircea Păcurariu**)

[2] C. V. Petcu, *op. cit.*, p. 186.

Exemplu de text din teza de doctorat în istorie (publicată înainte de a susține teza de doctorat în teologie)

Facultățile de teologie.

După Marea Unire de la Alba-Iulia, pe cuprinsul României și-au continuat activitatea vechile facultăți de teologie de la București și Cernăuți.

Facultatea bucureșteană, care își crease deja o frumoasă tradiție în cadrul Bisericii noastre, va activa în perioada interbelică cu roade deosebite, mai ales după ridicarea Bisericii Ortodoxe Române la rangul de Patriarhie. Bucureștiul va deveni un punct de mare însemnătate pe harta Ortodoxiei. Acest lucru se va datora și faptului că în cadrul ei vor activa profesori de primă valoare: Ion Popescu-Mălăești, Grigore Pișculescu, Haralambie Roventța, Ion Mihălcescu, Petre Vintilescu, Dimitrie Boroiianu, Vasile Ispir și alții, care vor crește tot mai mult prestigiul Facultății de Teologie bucureștene.[1]

Alături de facultatea bucureșteană, la Cernăuți și-a continuat activitatea renumita Facultate de Teologie din Bucovina, încadrată în Universitatea de acolo, cu un program diferit față de cel al Facultății din București. Cursurile se țineau acum în limba română în locul celei germane. Datorită prestigiului ei câștigat în bună măsură încă din timpul stăpânirii austro-ungare, Facultatea de Teologie din Cernăuți va deveni în perioada interbelică a patriarhatului românesc, una dintre cele mai celebre facultăți de teologie, aici activând profesori de mare valoare ca Vasile Tarnavschi, Vasile Gheorghiu, Simeon Reli, Valerian Sesan.

[1] Antonie Plămădeală, *Contribuții istorice*, p. 434. (sic)

Teza Doctorat Teologie Teza Doctorat Istorie

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie)

Exemplu de text din teza de doctorat în teologie

CAPITOLUL V

Declanșarea primului război mondial a dus în perioada 1914-1916 la desființarea majorității revistelor și tipăriurile bisericești; abia la începutul anilor 20, cartea bisericească reușește să-și găsească vechea putere și să-și caute noi modalități de dezvoltare.

Odată cu venirea lui Miron Cristea în fruntea Arhiepiscopiei din București, a reînviat revista teologică a Sfântului Sinod „Biserica Ortodoxă Română” pentru ca mai apoi să se înființeze un curier al arhiepiscopiei Bucureștilor cu titlu „Apostol” care a constituit un imbold pentru toate eparhiile care scot foi speciale eparhiale. [1]

Printre înfăptuirile mai deosebite ale lui Miron Cristea ca mitropolit primat trebuie să amintim și înființarea Institutului Biblic, precum l-a numit el, institut care se va numi mai târziu: „Institutul Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române”. Propunerea face încă o dată dovada calităților sale de organizator și legiuitor, ca unul ce alcătuisese în Transilvania atât statute, cât și regulamente. [2] În propunerea către Sfântul Sinod, el motiva necesitatea înființării acestui Institut cu faptul ca „educația religioasă lasă mult de dorit” și că se impune o muncă sistematică și hotărâtă. Mai întâi avea în vedere tipărirea Sfintei Scripturi, cu deosebire a Noului Testament și a altor cărți care trebuiau traduse „în limba frumoasă și arhaic-populară romanească”. [1]

El constata că, chiar și un preot are încă nevoie de instrucție, pentru ei urmând a se tipări traduceri din scrierile patristice. Acestea erau cerute cu insistență și de mari cărturari în frunte cu Nicolae Iorga. [2]

[1] *Ibidem*, p. 18.

[2] *Ibidem*, p. 14.

1] *Ibidem*, p. 443.

Exemplu de text din teza de doctorat în istorie (publicată înainte de a susține teza de doctorat în teologie)

3.7.3 Înființarea Institutului Biblic

Declanșarea primului război mondial a dus în perioada 1914-1916 la desființarea majorității revistelor și tipăriurile bisericești; abia la începutul anilor 20, cartea bisericească reușește să-și găsească vechea putere și să-și caute noi modalități de dezvoltare.

Odată cu venirea lui Miron Cristea în fruntea Arhiepiscopiei din București, a reînviat revista teologică a Sfântului Sinod „Biserica Ortodoxă Română” pentru ca mai apoi să se înființeze un curier al arhiepiscopiei Bucureștilor cu titlu „Apostol” care a constituit un imbold pentru toate eparhiile care scot foi speciale eparhiale. [1]

Printre înfăptuirile mai deosebite ale lui Miron Cristea ca mitropolit primat trebuie să amintim și înființarea Institutului Biblic, precum l-a numit el, institut care se va numi mai târziu: „Institutul Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române”. Propunerea face încă o dată dovada calităților sale de organizator și legiuitor, ca unul ce alcătuisese în Transilvania atât statute, cât și regulamente. [2] În propunerea către Sfântul Sinod, el motiva necesitatea înființării acestui Institut cu faptul ca „educația religioasă lasă mult de dorit” și că se impune o muncă sistematică și hotărâtă. Mai întâi avea în vedere tipărirea Sfintei Scripturi, cu deosebire a Noului Testament și a altor cărți care trebuiau traduse „în limba frumoasă și arhaic-populară romanească”. [1]

El constata că, chiar și un preot are încă nevoie de instrucție, pentru ei urmând a se tipări traduceri din scrierile patristice. Acestea erau cerute cu insistență și de mari cărturari în frunte cu Nicolae Iorga. [2]

[1] *Ibidem*, p. 18.

[2] *Ibidem*, p. 14.

1] *Ibidem*, p. 443.

Teza Doctorat Teologie Teza Doctorat Istorie

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie)

Exemplu de text din teza de doctorat în teologie

CAPITOLUL VI

RAPORTUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE CU CELELALTE BISERICI ÎN PERIOADA INTERBELICĂ

6.1. Raportul Bisericii Ortodoxe Române cu celelalte Biserici Ortodoxe surori

6.1.1. Relația Bisericii Ortodoxe Române cu Patriarhia Ecumenică

Relațiile Bisericii Ortodoxe Române în timpul păstoririi lui Miron Cristea ca mitropolit primat s-au arătat de la început deosebit de fructuoase. În acest sens, trebuie menționată, în primul rând, atitudinea Bisericii Române în sprijinul Patriarhiei ecumenice, care suporta efectul victoriei armatei lui Kemal Ataturk împotriva grecilor din Asia Mică. În 1922 a avut loc, o conferința de pace la Laussane, unde turcii puneau grecilor condiții dure, dintre acestea unele se refereau la Patriarhia Ecumenică. În cadrul conferinței de pace, ministrul de Externe al României, I.G. Duca, dând curs interesului României și rugămintii mitropolitului primat Miron Cristea făcută în numele Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, a intervenit cu succes obținând o soluție echitabilă.[1]

Era în joc chiar mutarea scaunului Patriarhiei Ecumenice din Constantinopol, însă țările occidentale, în frunte cu Anglia, la care s-a adăugat și România au intervenit pe lângă guvernul turc, unde au găsit înțelegere. De altfel, după cum arată Ion Rusu-Abrudeanu, guvernul grec ca și patriarhul Meletie al IV-lea al Constantinopolului („un arhipăstor cult... cu idei liberale și noi”[2]), n-au întârziat de a exprima mitropolitului primat al României călduroasele lor mulțumiri pentru sprijinul acordat.[3]

[1] Ion Rusu-Abrudeanu, *op. cit.*, p. 315; C. V. Petcu, *op. cit.*, p. 201-202.

[2] Pr. Prof. T. Titov, *Situația Bisericilor Ortodoxe Orientale în prezent*, Tipografia Eparhială „Cartea Românească”, Chișinău, 1933, p. 7.

[3] Ion Rusu-Abrudeanu, *op. cit.*, p. 317.

Exemplu de text din teza de doctorat în istorie (publicată înainte de a susține teza de doctorat în teologie)

3.8.2 Relațiile cu Bisericile Ortodoxe surori

a) Cu Patriarhia Ecumenică.

Relațiile Bisericii Ortodoxe Române în timpul păstoririi lui Miron Cristea ca mitropolit primat s-au arătat de la început deosebit de fructuoase. În acest sens, trebuie menționată, în primul rând, atitudinea Bisericii Române în sprijinul Patriarhiei ecumenice, care suporta efectul victoriei armatei lui Kemal Ataturk împotriva grecilor din Asia Mică. În 1922 a avut loc, o conferință de pace la Laussane, unde turcii puneau grecilor condiții dure, dintre acestea unele se refereau la Patriarhia Ecumenică. În cadrul conferinței de pace, ministrul de Externe al României, I.G. Duca, dând curs interesului României și rugămintii mitropolitului primat Miron Cristea făcută în numele Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, a intervenit cu succes obținând o soluție echitabilă.[1]

Era în joc chiar mutarea scaunului Patriarhiei Ecumenice din Constantinopol, însă țările occidentale, în frunte cu Anglia, la care s-a adăugat și România au intervenit pe lângă guvernul turc, unde au găsit înțelegere. De altfel, după cum arată Ion Rusu-Abrudeanu, guvernul grec ca și patriarhul Meletie al IV-lea al Constantinopolului („un arhipăstor cult... cu idei liberale și noi”[2]), n-au întârziat de a exprima mitropolitului primat al României călduroasele lor mulțumiri pentru sprijinul acordat.[3]

[1] Ion Rusu-Abrudeanu, *op. cit.*, p. 315; C. V. Petcu, *op. cit.*, p. 201-202.

[2] Pr. Prof. T. Titov, *Situația Bisericilor Ortodoxe Orientale în prezent*, Tipografia Eparhială „Cartea Românească”, Chișinău, 1933, p. 7.

[3] Ion Rusu-Abrudeanu, *op. cit.*, p. 317.

Teza Doctorat Teologie Teza Doctorat Istorie

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie)

Exemplu de text din teza de doctorat în teologie

6.1.2. Relația Bisericii Ortodoxe Române cu Biserica Bulgară

Tot în folosul Ortodoxiei și al unității bisericești trebuie sublinată atitudinea lui Miron Cristea față de Biserica Bulgară.^[1]

Înființarea Exarhiei bulgare, la 20 februarie 1870, a dus la declanșarea Schismei de către sinodul Patriarhiei Ecumenice în 1872. Astfel că Biserica bulgară, după o luptă eroică pentru independența bisericească, care s-a încununat prin înființarea Exarhatului, ducea după 1872 o luptă pentru justificarea canonică și normalizarea raporturilor cu celelalte Biserici ortodoxe.^[2] În acest sens, cea dintâi Biserică care a intrat în comuniune oficială și deplină cu Biserica bulgară a fost Biserica română, prin intervenția hotărâtă a mitropolitului Miron Cristea, care după ce a studiat adresa primită de la Biserica bulgară, prin care acesta solicita cu insistență Sfântul Mir pentru nevoile bisericești, a hotărât împreună cu venerabilul profesor al Facultății de Teologie din București Dragomir Demetrescu, să trimită Bisericii bulgare Sfântul Mir, ca „să nu rămână nici o clipă vreo ramură din Biserica ortodoxă lipsită de Sfântul Mir, întrucât un asemenea lucru va fi în paguba credinței și a întregii Biserici Ortodoxe”.^[3]

Gestul Bisericii române față de autoritățile superioare ale Bisericii bulgare, a reprezentat o largă deschidere și înțelegere a problemelor spirituale și canonice ale Bisericii vecine.

[1] A se vedea C. V. Petcu, *op. cit.*, p. 203-205.

[2] S. Simionov, *Patriarhul Miron și Biserica bulgară*, în *Biserica Ortodoxă Română*, An LVI (1938), p. 706.

[3] *Ibidem*, p. 705.

Exemplu de text din teza de doctorat în istorie (publicată înainte de a susține teza de doctorat în teologie)

b) Cu Biserica Bulgară

Tot în folosul Ortodoxiei și al unității bisericești trebuie sublinată atitudinea lui Miron Cristea față de Biserica Bulgară.

Înființarea Exarhiei bulgare, la 20 februarie 1870, a dus la declanșarea Schismei de către sinodul Patriarhiei Ecumenice în 1872. Astfel că Biserica bulgară, după o luptă eroică pentru independența bisericească, care s-a încununat prin înființarea Exarhatului, ducea după 1872 o luptă pentru justificarea canonică și normalizarea raporturilor cu celelalte Biserici ortodoxe.^[2] În acest sens, cea dintâi Biserică care a intrat în comuniune oficială și deplină cu Biserica bulgară a fost Biserica română, prin intervenția hotărâtă a mitropolitului Miron Cristea, care după ce a studiat adresa primită de la Biserica bulgară, prin care acesta solicita cu insistență Sfântul Mir pentru nevoile bisericești, a hotărât împreună cu venerabilul profesor al Facultății de Teologie din București Dragomir Demetrescu, să trimită Bisericii bulgare Sfântul Mir, ca „să nu rămână nici o clipă vreo ramură din Biserica ortodoxă lipsită de Sfântul Mir, întrucât un asemenea lucru va fi în paguba credinței și a întregii Biserici Ortodoxe”.^[3]

Gestul Bisericii române față de autoritățile superioare ale Bisericii bulgare, a reprezentat o largă deschidere și înțelegere a problemelor spirituale și canonice ale Bisericii vecine.

[2] S. Simionov, *Patriarhul Miron și Biserica bulgară*, în *Biserica Ortodoxă Română*, An LVI (1938), p. 706.

[3] *Ibidem*, p. 705.

Teza Doctorat Teologie Teza Doctorat Istorie

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie)

Exemplu de text din teza de doctorat în teologie

6.1.3. Propunerea mitropolitului primat Miron Cristea pentru organizarea unui nou sinod ecumenic - 1920

În calitate de mitropolit primat, Ilie Miron Cristea a prezentat în premieră, într-o ședință a Sfântului Sinod din 1920, propunerea organizării unui nou sinod ecumenic al întregii ortodoxii[1], al optulea după cele șapte din primul mileniu.[2] „Prin sporirea necurmată a treburilor vieții - își argumenta propunerea Miron Cristea - omenirea s-a văzut silită să-și revizuiască vechile ei așezări aproape din veac în veac, și să și le reclădească după adevărurile și cerințele date la iveală de vremurile noi”. [3]

Inițiativa organizării unui nou sinod ecumenic venea într-un moment de cotitură pentru istoria europeană și mondială. Evenimentele care se produsese la sfârșitul primului război mondial scosese la iveală numeroase națiuni, care cu puțin timp în urmă erau înglobate marilor imperii și care urmăreau acum o consolidare a suveranității și independenței lor, prin tratate și pacte de recunoaștere internațională sau prin încadrarea în Societatea Națiunilor, organism creat în 1919, având ca scop dezvoltarea bunelor relații între state, deci prin asigurarea unui climat de pace.

[1] A se vedea C. V. Petcu, *op. cit.*, p. 205-208. (??? își asumă opera altui autor, cuvânt cu cuvânt, e vorba de Antonie Plămădeală, *op. cit.*, p. 20, vezi sursa)

[2] Antonie Plămădeală, *op. cit.*, p. 20.

[3] Idem, *Sfântul și Marele Sinod ortodox*, în Telegraful Român, nr. 17-18, 1982, p. 1.

Exemplu de text din teza de doctorat în istorie (publicată înainte de a susține teza de doctorat în teologie)

3.8.3 Propunerea mitropolitului primat Miron Cristea pentru organizarea unui nou sinod ecumenic - 1920

În calitate de mitropolit primat, Ilie Miron Cristea a prezentat în premieră, într-o ședință a Sfântului Sinod din 1920, propunerea organizării unui nou sinod ecumenic al întregii ortodoxii, al optulea după cele șapte din primul mileniu.[2] „Prin sporirea necurmată a treburilor vieții - își argumenta propunerea Miron Cristea - omenirea s-a văzut silită să-și revizuiască vechile ei așezări aproape din veac în veac, și să și le reclădească după adevărurile și cerințele date la iveală de vremurile noi”. [3]

Inițiativa organizării unui nou sinod ecumenic venea într-un moment de cotitură pentru istoria europeană și mondială. Evenimentele care se produsese la sfârșitul primului război mondial scosese la iveală numeroase națiuni, care cu puțin timp în urmă erau înglobate marilor imperii și care urmăreau acum o consolidare a suveranității și independenței lor, prin tratate și pacte de recunoaștere internațională sau prin încadrarea în Societatea Națiunilor, organism creat în 1919, având ca scop dezvoltarea bunelor relații între state, deci prin asigurarea unui climat de pace.

[2] Antonie Plămădeală, *op. cit.*, p. 20.

[3] Idem, *Sfântul și Marele Sinod ortodox*, în Telegraful Român, nr. 17-18, 1982, p. 1.

Teza Doctorat Teologie Teza Doctorat Istorie

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie)

VOI DEMONSTRA AICI PLAGIATUL GRAV, ADICĂ TEZA DE DOCTORAT ÎN TEOLOGIE, RESPECTIV TEZA DE DOCTORAT ÎN ISTORIE SUNT COPIATE CUVÂNT CU CUVÂNT DIN SURSE. VOM DEMONSTRA PRIN PUNEREA PE DOUĂ COLOANE A TEXTULUI DIN TEZE (ÎN STÂNGA) ȘI A SURSEI (ÎN DREAPTA).

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

CAPITOLUL II

ÎNFIINȚAREA PATRIARHIEI ROMÂNE. RECUNOAȘTEREA ȘI INVESTIREA PRIMULUI PATRIARH ROMÂN, MIRON CRISTEA (1925-1939)

2.1. Înființarea Patriarhiei Române (1925)

În vederea întăririi unificării noastre bisericești, dar și pentru creșterea prestigiului Bisericii Ortodoxe Române în lumea creștină, s-a pus problema ridicării ei la demnitatea de Patriarhie. Am putea spune că discuțiile purtate în vederea unificării bisericești mergeau paralel cu propunerile făcute pentru înființarea Patriarhiei.[1] Acest lucru se impunea înainte de toate datorită faptului că, în decursul veacurilor, țările române și Biserica Ortodoxă Română au depus cele mai însemnate jefre materiale, mai ales pentru sprijinirea și chiar salvarea a numeroase așezăminte bisericești ortodoxe din Balcani și Orientul Apropiat, căzute sub dominația otomană. Apoi, după 1918, a crescut și prestigiul țării, care, „după atâtea jefre de sânge în cursul primului război mondial, izbutise să-și realizeze integritatea statală”. [2] Biserica Ortodoxă Română număra atunci peste 19 milioane de credincioși, cu 5 mitropolii și 18 episcopi. [3] (p. 33 – teza doctorat în teologie)

Sursa

Înființarea Patriarhiei Ortodoxe Române (1925)

În vederea întăririi unificării noastre bisericești, dar și pentru creșterea prestigiului Bisericii Ortodoxe Române în lumea creștină, s-a pus problema ridicării ei la demnitatea de Patriarhie. Am putea spune că discuțiile purtate în vederea unificării bisericești mergeau paralel cu propunerile făcute pentru înființarea Patriarhiei. Acest lucru se impunea, înainte de toate, datorită faptului că, în decursul veacurilor, țările române și Biserica Ortodoxă Română au depus cele mai însemnate jefre materiale, pentru sprijinirea și chiar salvarea atâtor așezăminte bisericești ortodoxe din Balcani și Orientul Apropiat, căzute sub dominație otomană. Apoi, după 1918 a crescut și prestigiul țării, care, după atâtea jefre de sânge în cursul primului război mondial, izbutise să-și realizeze integritatea statală. Biserica Ortodoxă Română număra acum peste 14 milioane de credincioși, cu 5 mitropolii și 18 eparhii (Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 410).

[

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Ideea înființării unui patriarhat românesc începe a se preconiza îndată după înfăptuirea întregirii neamului nostru. Ea apare mai întâi, în cercurile bisericești, unde „unii clerici își manifestă dorința ca și biserica românească să fie ridicată la demnitatea ierarhică cerută de împrejurările vremii. De aici, ea a trecut în sfera oamenilor competenți, teologi și istorici, care și ei, în deplină concordanță, au argumentat, destul de temeinic, necesitatea înființării patriarhatului românesc”.^[1]

Pentru prima dată după 1918, această problemă a fost ridicată de preotul doctor Gheorghe Ciuhandru, consilier eparhial la Arad, în cuvântarea pe care a rostit-o la Congresul preoțesc din Transilvania, la Sibiu la 19-21 martie 1919.^[1]

În cursul anului 1924, mai spre sfârșitul lui, cererile de înființare a patriarhiei au devenit tot mai stăruitoare, aproape generalizându-se în sânul credincioșilor ortodocși români. Însuși ministrul Cultelor de atunci, istoricul Alexandru Lapedatu, întrebat la 20 noiembrie 1924 despre zvonul deja răspândit, nu l-a negat, dar a afirmat că „inițiativa aparține, în vederea realizării lui, Sfântului Sinod”.^[1]

p. 33-34 – teza doctorat în teologie)

Sursa

Ideea înființării unui patriarhat românesc începe a se preconiza, îndată după înfăptuirea întregirii neamului nostru. Ea apare mai întâi în cercurile bisericești (1). Unii clerici, își manifestă dorința ca și biserica românească să fie ridicată la demnitatea ierarhică, cerută de împrejurările vremii. De aci, ea a trecut în sfera oamenilor competenți, teologi și istorici, cari și ei, în deplină concordanță, au argumentat, destul de temeinic, necesitatea înființării patriarhatului românesc (2). **(Vezi Pr. Econom Vasile Pocitan, *Patriarhatele Bisericii Ortodoxe, Tipografiile Române Unite, București, 1926, p. 87*).**

Pentru prima dată a ridicat această problemă preotul dr. Gheorghe Ciuhandru (1875-1947), consilier eparhial la Arad..., în cuvântarea pe care a rostit-o la Congresul preoțimii din Transilvania, întrunit la Sibiu la 6-8 martie 1919 (19-21 martie st.n.). **(Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 411*).**

În cursul anului 1924, mai spre sfârșitul lui, astfel de cereri au devenit și mai stăruitoare, aproape generalizându-se în sânul credincioșilor ortodocși români. Întrebat, la 29 noiembrie 1924, în legătură cu acest zvon, ministrul de Culte de atunci, istoricul Alex. Lapedatu nu l-a negat, dar a afirmat că inițiativa realizării lui, - rămâne întregă Sfântului Sinod. **(Vezi Pr. Prof. Nicolae Serbănescu, *Inițierea Patriarhiei Române – 1925, în Biserica Ortodoxă Română, an XLIII (1925), nr. 11-12, p. 1388*).**

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Și tot în paginile aceluiași ziar, câteva zile mai târziu, Alexandru Lapedatu scria că crearea patriarhatului român e reclamată de situația actuală de superioritate numerică și morală a Bisericii Ortodoxe române față de celelalte Biserici ortodoxe străine, arătând, printre altele, că prestigiul de care se bucură statul român în rândul celorlalte state ortodoxe, trebuia să și-l păstreze și prin poziția Bisericii sale.[1]

Ca ministru al Cultelor, deci ca reprezentant al conducerii de stat de atunci, Alexandru Lapedatu nu găsea nicio piedică în calea înființării unui patriarhat românesc; dimpotrivă, găsea rațiuni pentru crearea lui.[1]
(p. 34-35 – teza doctorat în teologie)

Episcopul Vartolomeu Ștefănescu al Râmnicului și Noului Severin a citit apoi actul de înființare a Patriarhatului ortodox român, în care se sublinia, între altele, că „poporul român își înființează de astăzi înainte propria lui suveranitate politică și bisericească, Patriarhatul pentru care Biserica Ortodoxă Română îi recunoaște mitropolitului de București și al țării, titlul de patriarh al României, în locul titlului de până aici de primat al României”. [1]

În unanimitate, Sfântul Sinod a adoptat apoi hotărârea de înființare a Patriarhiei Ortodoxe Române și de ridicare a mitropolitului primat la rangul de Patriarh.[3]

(p. 37 – teza doctorat în teologie)

Sursa

Și tot în paginile aceluiași ziar, câteva zile mai apoi, Alex. Lapedatu... scria că “crearea patriarhatului român e reclamată de situațiunea actuală de superioritate numerică și morală a Bisericii Ortodoxe Române față de celelalte Biserici Ortodoxe străine... prestigiul politic de care se bucura Statul român în rândul celorlalte state ortodoxe, prestigiu ce trebuie să și-l păstreze și prin poziția Bisericii sale” **(Vezi Pr. Prof. Nicolae Serbănescu, *Înființarea Patriarhiei Române – 1925, în Biserica Ortodoxă Română, an XLIII (1925), nr. 11-12, p. 1388*).**

Ca ministru al Cultelor, deci ca exponent al conducerii de Stat de atunci, el nu găsea nici o piedică în calea înființării unui patriarhat românesc. Dimpotrivă: găsea rațiuni pentru crearea lui. **(Ibidem)**

Episcopul Vartolomeu Ștefănescu al Râmnicului - Noul Severin a citit apoi *Actul de înființare a Patriarhatului ortodox român*, în care se sublinia, între altele, că „poporul român își înființează de astăzi înainte, prin propria lui suveranitate politică și bisericească, Patriarhatul pentru Biserica Ortodoxă Română, recunoscându-i mitropolitului de București al țării, titlul de patriarh al României, în locul titlului de până aci de primat al României”.

În unanimitate, Sfântul Sinod a adoptat apoi hotărârea de înființare a Patriarhiei Ortodoxe Române și de ridicare a mitropolitului primat la rangul de patriarh. **(Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 412).**

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

După exprimarea în Sfântul Sinod a votului, arhiepiscopul Gurie s-a retras de la președenția ședinței, locul lui fiind luat de patriarhul primat Miron. În cuvântul său, aceasta a constatat mai întâi, că „factorul bisericesc legal și complet a ridicat Biserica românească la rangul de patriarhat”, iar înălțarea lui la treapta de patriarh este o onoare nu numai pentru el, ci ea se răsfrânge și asupra Sfântului Sinod, în genere și asupra fiecăruia dintre membrii lui, deoarece „supunerea puterii în Biserica noastră nu e individuală, ci colectivă și anume colectivitate în Sfântul Sinod”.^[1]

Trei zile mai apoi, la 7 februarie, hotărârea Sfântului Sinod a fost comunicată Ministerului Cultelor, cu rugămintea de a se dispune întocmirea unui proiect de lege care să fie adus în fața corpurilor legiuitoare, ca astfel și statul, în puterea suveranității sale, să dea o formă legală acestor hotărâri.^[1]

Propunerea de înființare a Patriarhiei a fost pusă în discuția Senatului la 12 februarie 1925 și a Camerei Deputaților la 11 februarie 1925. Proiectul a fost aprobat de Senat cu 89 de voturi pentru, 12 contra, iar în Camera cu unanimitate de 156 de voturi. În Senat, au luat cuvântul ministrul Alexandru Lapedatu, care a prezentat o expunere de motive la proiectul de lege respectiv și mai mulți senatori. Câțiva dintre ei au subliniat și necesitatea reîntregirii Bisericii Ortodoxe din Transilvania (preotul unit Iile Dăianu din Cluj, istoricul Gheorghe Ghibănescu din Iași, juristul Constantin Dinescu). În Camera Deputaților, au luat cuvântul, între alții, profesorul Petre Gârboviceanu, care a citit raportul la proiectul de lege, profesorul Ioan Lupaș de la Cluj, care a făcut o lungă expunere istorică și alții.^[1]

(p. 37-38 – teza doctorat în teologie)

Sursa

După exprimarea în Sfântul Sinod a votului, arhiepiscopul Gurie s-a retras de la președenția ședinței, trecând în locu-i primat Miron, care luând cuvântul, *constata* mai întâi că „factorul bisericesc legal și complet a ridicat Biserica românească la rangul de patriarhat”, apoi arăta că înălțarea lui la treapta de patriarh este o onoare nu numai pentru el, ci ea se răsfrânge „asupra Sfântului Sinod în genere și asupra fiecăruia” dintre membrii lui, deoarece „suprema putere în Biserica noastră nu e individuală, ci colectivitatea și anume colectivitate în Sfântul Sinod”.

Trei zile mai apoi, la 7 februarie același an, hotărârea sa a fost comunicată Ministerului Cultelor, cu rugămintea de a dispune întocmirea unui proiect de lege care să fie adus în Corpurile legiuitoare, ca astfel și Statul, în puterea suveranității sale, să dea o formă legală acestei hotărâri.

(Vezi Pr. Prof. Nicolae Serbănescu, *Înființarea Patriarhiei Române – 1925, în Biserica Ortodoxă Română, an XLIII (1925), nr. 11-12, p. 1393-1394.*

Propunerea de înființare a Patriarhiei a fost pusă în discuția Senatului, la 12 februarie 1925 și a Camerei Deputaților, la 17 februarie 1925. Proiectul a fost primit de Senat cu 89 de voturi (2, contra), iar în Cameră cu unanimitate de 156 de voturi. În Senat au luat cuvântul ministrul Al. Lapedatu, care a prezentat o expunere de motive la proiectul de lege respectiv, și mai mulți senatori. Câțiva dintre ei au subliniat și necesitatea reîntregirii Bisericii Ortodoxe din Transilvania (preotul unit Elie Dăianu din Cluj, istoricul Gh. Ghibănescu din Iași, juristul Constantin Dissescu). În Camera deputaților au luat cuvântul, între alții, prof. Petre Gârboviceanu, care a citit raportul la proiectul de lege, prof. Ioan Lupaș de la Cluj, care a făcut o lungă expunere istorică și alții. **(Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 412.***

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Promulgarea legii s-a făcut la 23 februarie, fiind publicată în „Monitorul Oficial” din 25 februarie 1925 sub titlul: *Lege pentru ridicarea scaunului arhiepiscopal și mitropolitan al Ungrovlahiei ca primat al României la rangul de Scaun Patriarhal*. Pe baza acestor hotărâri, mitropolitul primat Miron Cristea a devenit Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.[1]

Potrivit vechiului obicei, patriarhul Miron a trimis o scrisoare tuturor Bisericilor surori, vestindu-le înființarea noii Patriarhii ...luând cunoștință de hotărârea comună a Bisericii și a Statului român, pe temeiul hotărârii unanime a „Sfântului și veneratului său Sinod”, în ziua de 30 iulie din anul 1925, prin tomosul nr. 1579, în numele Patriarhiei ecumenice, el cel dintâi și Biserica sa, au recunoscut înființarea Patriarhatului român.[1]

(p. 39 – teza doctorat în teologie)

Sursa

Promulgarea legii (cu 5 articole) s-a făcut la 23 februarie, fiind publicată în Monitorul Oficial din 25 februarie 1925, sub titlul: *Lege pentru ridicarea scaunului arhiepiscopal și mitropolitan al Ungrovlahiei, ca primat al României, la rangul de Scaun Patriarhal*. Pe baza acestor hotărâri, mitropolitul primat Miron Cristea a devenit primul patriarh al Bisericii Ortodoxe Române. **(Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 412).**

Potrivit vechiului obicei, patriarhul Miron a trimis o scrisoare tuturor Bisericilor surori, vestindu-le înființarea noii Patriarhii (*Ibidem*) ...luând cunoștință... de hotărârea comună a Bisericii și a Statului român, pe temeiul ”hotărârii unanime” a „Sfântului și veneratului său Sinod”, în ziua de 30 iulie 1925, prin tomosul nr. 1579, în numele Patriarhiei ecumenice, el, cel dintâi și Biserica sa, au recunoscut înființarea Patriarhatului român. **(Vezi Pr. Prof. Nicolae Serbănescu, *Înființarea Patriarhiei Române – 1925*, în *Biserica Ortodoxă Română*, an XLIII (1925), nr. 11-12, p. 1396).**

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Către sfârșitul lunii septembrie din anul 1925, o delegație specială a Patriarhiei ecumenice din Constantinopol, alcătuită din mitropoliții Ioachim al Calcedonului și Ghermanos al Sardearului și primul dragoman al patriarhiei, Sp. Constantinidis, au venit la București să aducă actul de recunoaștere a noii patriarhii ortodoxe. Înmânarea lui s-a făcut în cadrul unei solemnități deosebite, desfășurată în catedrala patriarhală din București, în ziua de 27 septembrie, după ce unul din cei doi mitropoliți din delegație 1-a citit mai întâi în fața celor prezenți .[1]

(p. 39 – teza doctorat în teologie)

Potrivit doctrinei canonice ortodoxe, Bisericile autocefale sunt egale între ele; deci și întâistătătorii lor sunt egali între ei sub raportul poziției juridice și a drepturilor ce le revin. Canonul 39 al Sinodului trulan afirma principiul egalității Bisericilor autocefale.[1] Aceeași doctrină canonică ortodoxă precizează că ierarhia scaunelor și a Bisericilor autocefale nu este de natură jurisdicțională, ci de natură onorifică.[1]

Această ierarhie a scaunelor și a Bisericilor autocefale nu se întemeiază pe drepturi comune, ci pe privilegiile de onoare stabilite în mod diferit, unele prin obicei, altele prin canoane și altele prin raportul de vechime sau raporturi ce conferă întâietate onorifică unor scaune.[3]

(p. 41 – teza doctorat în teologie)

Sursa

Către sfârșitul lunii septembrie din anul 1925, o delegație specială a Patriarhiei ecumenice din Constantinopol, alcătuită din mitropoliții Ioachim al **Halcedonului** și Ghermanos al **Sardeonului** și primul dragoman al patriarhiei, Sp. Constantinidis..., a venit la București să aducă tomosul de recunoaștere a noii patriarhii ortodoxe. Înmânarea lui s-a făcut în cadrul unei strălucite solemnități, desfășurată în catedrala patriarhală din București în ziua de duminică 27 septembrie 1925, după ce unul din cei doi mitropoliți din delegație, aci amintiți, l-a citit mai întâi în fața celor prezenți. **(Vezi Pr. Prof. Nicolae Serbănescu, *Înființarea Patriarhiei Române – 1925, în Biserica Ortodoxă Română, an XLIII (1925), nr. 11-12, p. 1397.***

În conformitate cu doctrina canonică ortodoxă, Bisericile autocefale sunt egale între ele; deci și căpeteniile sau întâistătătorii lor sunt egali între ei sub raportul poziției juridice și a drepturilor ce le revin. Canonul 39 al Sinodului trulan afirmă principiul egalității Bisericilor autocefale. Aceeași doctrină canonică ortodoxă precizează că ierarhia scaunelor și a Bisericilor autocefale nu este de natură jurisdicțională, ci de natură onorifică.

Ea nu se întemeiază pe drepturi comune, ci pe privilegiile de onoare, stabilite în mod diferit, unele prin obicei, altele prin canoane și altele prin raportul de vechime, sau raporturi ce conferă întâietate onorifică unor Scaune. **(Vezi Pr. prof. dr. Nicolae V. Dură, *Patriarhia Ecumenică și Autocefalia Bisericii noastre de-a lungul secolelor, în Studii Teologice, Anul XXXVIII (1986), nr. 3, p. 79.***

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

La 29 octombrie 1925 Regele Ferdinand, pe temeiul „legii pentru ridicarea Scaunului Arhiepiscopal și Mitropolitan al Ungrovlahiei ca Primat al României, la rangul de Scaun Patriarhal”, prin înalt decret regal, a întărit pe arhiepiscopul și Mitropolitul Ungrovlahiei Dr. Miron Cristea, Primatul României, în scaunul de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.[1]

Ceremonia investirii și înscăunării primului patriarh al României a avut loc la București, în ziua de 1 noiembrie 1925, în prezența membrilor Sfântului Sinod, a reprezentanților statului și a 21 de trimiși ai unor Biserici surori, din care 9 ierarhi (Patriarhiile din Constantinopol, Ierusalim și Serbia, Bisericile Greciei, Bulgariei, Poloniei și rusă din emigrație) și a șefilor celorlalte culte din România. [2]

Investitura s-a făcut într-o atmosferă profund sărbătorească, bisericească și națională, duminică, 1 noiembrie. De dimineață s-a săvârșit Sfânta Liturghie, cu mare solemnitate, după care toți membrii Sfântului Sinod, îmbrăcați în odăjdii, în frunte cu patriarhul Miron Cristea și cu toate delegațiile, însoțiți și de ministrul Cultelor și Artelor, au pornit în trăsuri regale, sub escorte de gală la Palatul Regal.[1] Aici, în prezența regelui Ferdinand și a întregii familii regale, după citirea decretului de investitură de către ministrul Cultelor Alexandru Lapedatu, mitropolitul Moldovei Pimen Georgescu, ca senior, a înmănat Suveranului, cârja patriarhală, care la rândul său, a încredințat-o patriarhului, zicând: „Îți încredințez cârja patriarhală și-ți urez să păstorești în pace pe toți credincioșii țării”. [2]

(p. 42 – teza doctorat în teologie)

Sursa

Apoi, în ziua de 29 octombrie 1925, capul Statului, pe temeiul „legii pentru ridicarea Scaunului Arhiepiscopal și Mitropolitan al Ungrovlahiei ca Primat al României, la rangul de Scaun Patriarhal”, prin înalt decret, „a întărit” pe arhiepiscopul și mitropolitul Ungrovlahiei, Dr. Miron Cristea, Primatul României „în scaunul de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române”. (Vezi Pr. Prof. Nicolae Serbănescu, *Înființarea Patriarhiei Române – 1925, în Biserica Ortodoxă Română, an XLIII (1925), nr. 11-12, p. 1399*).

Ceremonia investirii și înscăunării primului patriarh Miron Cristea a avut loc la București, în ziua de duminică 1 noiembrie 1925, în prezența membrilor Sfântului Sinod, a reprezentanților statului și a 21 de trimiși ai unor Biserici Ortodoxe surori, din care 9 ierarhi (Patriarhiile din Constantinopol, Ierusalim și Serbia, Bisericile Greciei, Bulgariei, Poloniei și rusă din emigrație), a șefilor celorlalte culte din România. (Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 412-413*).

Investitura... s-a făcut duminică, 1 noiembrie... de dimineață, s-a săvârșit sfânta leturghie, cu mare solemnitate. După sfârșitul sf. Leturghii, toți membrii sf. Sinod, îmbrăcați în odăjdii scumpe, în frunte cu IPS Patriarh și cu toate delegațiile, însoțiți și de Ministrul Cultelor și Artelor, au pornit în trăsuri regale, sub escortă de gală, la palatul Regal. Aici..., M.S. Regele, împreună cu toată familia regală..., Ministrul Cultelor, citește mai întâi decretul regal de investitură... mitropolitul Moldovei, ca senior, a înmănat Suveranului, cârja patriarhală, care la rândul său, a încredințat-o patriarhului, zicând: „Îți încredințez cârja patriarhală și-ți urez să păstorești, în pace, pe toți credincioșii Țării”. (Vezi Pr. Econom Vasile Pocitan, *Patriarhatele Bisericii Ortodoxe, Tipografiile Române Unite, București, 1926, p. 101*).

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

După investitură, s-a format un cortegiu impunător, compus din tot clerul, îmbrăcat în odăjdii albe, așezat în ordine ierarhică, după care urma patriarhul însoțit de toți înalții demnitari ai Statului, care în sunetele clopotelor bisericilor din București și în aclamațiile entuziaste ale populației s-a îndreptat pe jos către catedrala patriarhală.

La 3 noiembrie 1925, patriarhul Miron Cristea împreună cu membrii Sfântului Sinod al Bisericii noastre, delegațiile celorlalte Biserici ortodoxe și profesorii Facultății de teologie din București au participat la o consfătuire la palatul patriarhal, în cadrul căreia s-au discutat felurite probleme de interes comun pentru întreaga Ortodoxie, între care și convocarea unui sinod panortodox.^[1] A doua zi, patriarhul s-a prezentat Senatului țării, care l-a întâmpinat cu ovații entuziaste. Patriarhul i-a binecuvântat, mulțumindu-le tuturor, cu cuvinte pornite din inimă și arătându-le că „cinstea care i s-a dat și călduroasele manifestări de dragoste ce i se arată, se răsfrâng asupra bisericii ortodoxe naționale și a întreg neamului nostru românesc în genere”.^[2]

Înființarea patriarhatului românesc reprezintă un act de mare importanță în rostul promovării ortodoxiei; ea nu constituie doar o simplă înălțare de tron și schimbare de titlu...

Sursa

După investitură..., se formează un cortegiu impunător compus din tot clerul, îmbrăcat în sfintele odăjdii albe, așezat în ordinea ierarhică, după cari urma patriarhul, însoțit de toți înalții demnitari ai Statului..., în sunetele clopotelor dela toate bisericile din București și-n aclamațiile entuziaste ale poporului, este condus..., pe jos..., până la catedrala patriarhală. (Vezi Pr. Econom Vasile Pocitan, *Patriarhatele Bisericii Ortodoxe, Tipografiile Române Unite, București, 1926, p. 101*).

În ziua de 3 noiembrie 1925 a avut loc o consfătuire la palatul patriarhal, la care au participat membrii Sfântului Sinod al Bisericii noastre, delegații celorlalte Biserici ortodoxe și profesorii Facultății de teologie din București, discutându-se felurite probleme de interes comun pentru întreaga Ortodoxie, între care și convocarea unui sinod panortodox. (Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 413*)....Patriarhul s-a prezentat Senatului țării, care l-a întâmpinat... cu ovații entuziaste. Patriarhul i-a binecuvântat, mulțumindu-le tuturor, cu cuvinte pornite din inimă și arătându-le că cinstea care i s-a dat și călduroasele manifestări de dragoste ce i se arată, se răsfrâng asupra bisericii ortodoxe naționale și a întreg neamului nostru românesc, în genere.

Înființarea patriarhatului românesc... un eveniment de mare importanță în rostul promovării ortodoxiei; ...o simplă înălțare de tron și o schimbare de titlu. (Vezi Pr. Econom Vasile Pocitan, *Patriarhatele Bisericii Ortodoxe, Tipografiile Române Unite, București, 1926, p. 102-103*).

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

CAPITOLUL III

...iar un an mai târziu luând ființă Legația română de la Vatican și o Nunțiatură Apostolică la București. (p. 55)

Guvernul român, prezidat de Generalul Averescu și avându-l ca Ministru al Cultelor pe Octavian Goga, a înaintat Vaticanului două proiecte de Concordat – foarte favorabile Bisericii Romano-Catolice – pe care Vaticanul le-a respins, după cum și guvernul român a respins două proiecte ale Vaticanului. (p. 55)

Vaticanul solicita dependența directă a eparhiilor catolice față de Scaunul papal, desființarea dreptului de patronat asupra averilor și titlul de „Biserică apostolică romană” (p. 55-56)

Sursa

...iar în anul următor s-a înființat o Legație română pe lângă Vatican și o Nunțiatură Apostolică la București. (Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 416).

Două proiecte de Concordat – foarte favorabile Vaticanului – au fost prezentate de Guvernul român prezidat de generalul Alexandru Averescu, ministru al Cultelor fiind Octavian Goga, pe care Vaticanul nu le-a acceptat, după cum n-a acceptat nici Guvernul român două proiecte ale acestuia. (Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 416).

Vaticanul... pretindea dependența directă a eparhiilor (catolice) de Scaunul papal, desființarea dreptului de patronat asupra averilor și titlul de „Biserică apostolică romană” (Vezi Al. Moraru, *Biserica Ortodoxă Română între anii 1885-2000...*, vol. III, tom. I, EIBMBOR, Buc., 2006, p. 634)

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Pentru că tratativele cu Vaticanul se derulaseră în mare secret, dezvăluiri despre încheierea Concordatului s-au făcut abia la 8 februarie 1928 într-un articol publicat în „Telegraful Român”, ceea ce a condus la numeroase proteste în țară.

În numele Bisericii Ortodoxe Române, Mitropolitul Nicolae Bălan al Ardealului va avea o atitudine fermă de condamnare a Concordatului încheiat cu Vaticanul, atitudine exprimată în discursul susținut în Senat cu prilejul discuțiilor asupra proiectului de lege a cultelor la 27 martie 1928.

În vederea ratificării Concordatului, statul român a purtat o serie de discuții cu reprezentanții Vaticanului, cerând prin intermediul ministrului de externe, Nicolae Titulescu, lămuriri cu privire la articolul 9 din Concordat – în care se vorbea de personalitatea juridică - și la articolul 20 – în care se trata despre învățământul religios. Vaticanul a refuzat însă să ofere lămuririle necesare solicitate de statul român. (p. 57)

Altfel spus, numai raporturile Statului român cu Biserica Ortodoxă Română și cu celelalte culte s-au stabilit potrivit Constituției prin lege, pe când raporturile cu Biserica Romano-Catolică, cult minoritar recunoscut, s-au stabilit printr-o convenție, de la egal la egal. (p. 58)

Sursa

...deoarece tratativele de la Roma s-au petrecut în mare secret. Dezvăluiri asupra acestui act s-au făcut abia în 8 februarie 1928, printr-un articol publicat în Telegraful Român... au avut loc numeroase proteste în diferite părți ale țării.

Din partea Bisericii noastre a fost luată o atitudine fermă față de Concordat, de către mitropolitul Nicolae Bălan al Ardealului, în Senat, printr-un fulminant discurs din 27 martie 1927, asupra proiectului Legii Cultelor.

Până la ratificarea Concordatului, s-au purtat o serie de discuții (...) între reprezentanții Statului român și cei ai Vaticanului. Între altele, ministrul român de externe Nicolae Titulescu cerea reprezentanților Vaticanului să facă unele lămuriri cu privire la art. 9 din Concordat (în care se vorbea despre personalitatea juridică), precum și referitor la art. 20 (în care se trata despre învățământul religios). Vaticanul a refuzat, însă, să facă cele cerute. (Vezi Al. Moraru, *Biserica Ortodoxă Română între anii 1885-2000...*, vol. III, tom. I, EIBMBOR, Buc., 2006, p. 636)

...numai raporturile statului român cu Biserica Ortodoxă și celelalte culte s-au stabilit printr-o lege, pe când raporturile cu Biserica romano-catolică (deci cu un cult, numit pe atunci "minoritar") s-au stabilit printr-o convenție, de la egal la egal. (Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 419).

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Din punct de vedere religios, consecințele Concordatului cu Vaticanul erau multiple. În primul rând, cea mai importantă era aceea că numărul eparhiilor catolice creștea vertiginos la nu mai puțin de 11, deși numărul credincioșilor era de aproximativ două milioane - în timp ce Biserica Ortodoxă Română, cu aproximativ 14 milioane de credincioși, avea numai 18 eparhii.

Prin articolul 2 al Concordatului se stabilea constituirea ierarhiei catolice. Pentru Biserica Greco-Catolică, devenită rit grec, au fost stabilite patru eparhii sufragane (Oradea, Lugoj, Gherla și o nouă episcopie în nordul țării la Baia Mare – înființată mai târziu), dependente de Mitropolia de la Blaj. Credincioșii greco-catolici ruteni aveau să intre și ei cu o administrație aparte – potrivit Concordatului – sub oblauduirea canonică a Episcopiei de la Baia Mare.

Pentru „ritul latin” – Biserica Romano-Catolică propriu-zisă – Mitropolia de la București avea pregătite patru dieceze sufragane: Alba Iulia, Timișoara, Satu Mare, Oradea (ultimele două sub conducerea unui singur episcop) și Iași. Arhiepiscopia Bucureștilor avea jurisdicție în Muntenia, Oltenia și Dobrogea (p. 59)

În plan juridic, Concordatul cu Vaticanul oferea posibilitatea cetățenilor străini să fie conducători de instituții catolice, canonici, profesori de teologie etc. Cultului catolic i se recunoștea, de asemenea, calitatea de persoană juridică (articolul 9) ca întreg și nu instituțiilor bisericesti. (p. 60)

Sursa

...din punct de vedere religios, consecințele Concordatului cu Vaticanul au fost multiple... creșterea vertiginosă a eparhiilor catolice (11 la număr), deși numărul credincioșilor era de aproximativ două milioane (la acea vreme, Biserica Ortodoxă Română avea aproximativ 14 milioane de credincioși, numai 18 eparhii). (Vezi Al. Moraru, *Biserica Ortodoxă Română între anii 1885-2000...*, vol. III, tom. I, EIBMBOR, Buc., 2006, p. 637)

...articolul 2 din Concordat prevedea constituirea ierarhiei catolice... „ritul grec” avea Mitropolia de la Blaj cu patru eparhii sufragane: Oradea, Lugoj, Gherla... și o nouă episcopie în nordul țării. ...înființându-se apoi noua Episcopie greco-catolică de la Baia Mare, de care – potrivit Concordatului – aparțineau și greco-catolicii ruteni, având o administrație aparte.

...„ritul latin” avea o Mitropolie la București, cu patru dieceze sufragane: Alba Iulia, Timișoara, Satu Mare și Oradea... adică sub conducerea unui episcop... și la Iași. Arhiepiscopia Bucureștilor avea credincioși... în Muntenia, Oltenia și Dobrogea. (Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 419).

Cercetat din punct de vedere juridic, Concordatul cu Vaticanul... oferea posibilitatea cetățenilor străini să fie conducători de instituții catolice, canonici, profesori de teologie; cultului catolic i se recunoștea, de asemenea, „calitatea de persoană juridică” ca întreg, și „nu instituțiilor bisericesti”... (Vezi Al. Moraru, *Biserica Ortodoxă Română între anii 1885-2000...*, vol. III, tom. I, EIBMBOR, Buc., 2006, p. 638)

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

...statul român garantează prin articolul 4 al Concordatului, dreptul clerului și al credincioșilor de a comunica direct cu Vaticanul, fără controlul statului sau dreptul Vaticanului de a numi direct episcopi în România (articolul 5), aceștia având obligația să depună jurământ numai față de Rege, nu și față de statul român (articolul 6).

Episcopii catolici aveau deplină libertate, putând să-și exercite toate drepturile și prerogativele pastorale potrivit rânduielilor Bisericii Catolice, să înființeze parohii, să numească preoți fără aprobarea guvernului, excepție făcând doar preoții străini (articolele 8, 12). (p. 61)

De remarcat este faptul că în Austro-Ungaria recunoașterea numirii de preoți o făcea statul, iar posibilitatea ca, în mod excepțional, să poată fi numiți ca episcopi, canonici, preoți parohi și profesori de teologie și cetățenii străini (articolele 5, 11, 12, 16) nu se întâlneau în alte Concordate postbelice. (p. 61)

Sursa

...Statul român: prin articolul 4, Concordatul a garantat dreptul clerului și a credincioșilor catolici de a comunica direct cu Vaticanul..., fără controlul Statului nostru; Vaticanul avea dreptul de a numi episcopii catolici în România...

Episcopii... erau obligați să depună jurământ de credință nu față de Statul român, ci numai către rege; **(Vezi Al. Moraru, *Biserica Ortodoxă Română între anii 1885-2000...*, vol. III, tom. I, EIBMBOR, Buc., 2006, p. 638)**

Episcopii aveau deplină libertate să-și exercite toate drepturile și prerogativele oficiului lor pastoral, potrivit rânduielilor Bisericii catolice, să înființeze parohii, să numească preoți-parohi... fără aprobarea Guvernului, cu excepția preoților străini (art. 8 și 12). **(Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 420).**

De notat că în Austro-Ungaria catolică..., recunoașterea numirii preoților o făcea statul..., în mod excepțional să poată fi numiți ca episcopi, canonici, preoți-parohi și profesori de teologie chiar și cetățenii străini (art. 5, 11, 12, 16), ceea ce nu se întâlnea în alte Concordate postbelice. **(Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 420).**

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Totodată, prin articolul 19, Concordatul prevedea dreptul Bisericii Romano-Catolice de „a înființa și întreține cu propria cheltuială, școli primare și secundare care vor fi sub dependența episcopilor și sub supravegherea și controlul Ministerului Instrucțiunii Publice” (aliniat 1).

Școlile ordinelor călugărești și ale congregațiilor religioase aveau dreptul de a-și fixa limba de predare, având, ca de altfel toate celelalte instituții de învățământ romano-catolice, dreptul de publicitate (articolul 19, aliniatele 3 și 4). De remarcat că, din 45 de școli călugărești de grad secundar (36 în Transilvania, 1 în Bucovina și 8 în Vechiul Regat) numai una singură avea limba de predare româna. (p. 62)

Prin articolul 20, Biserica Romano-Catolică capătă dreptul de a face instrucție religioasă elevilor catolici în toate școlile din țară în limba lor maternă. (p. 62)

În plan economic, prin Concordat se prevedea înființarea unui „patrimoniu sacru” al Bisericii Romano-Catolice pentru întreținerea episcopilor, a seminarilor și instituțiilor, precum și a personalului acestora (articolul 13). (p. 62)

...printr-un nou acord încheiat între statul român și Vatican în 1932, prin care organizația „Statusul romano-catolic transilvănean” era desființată, iar toate drepturile, atribuțiile, averile și proprietățile acesteia erau trecute în seama Episcopiei Romano-Catolice de Alba Iulia. (p. 63)

Sursa

Prin art. 19 se prevedea pentru Biserica romano-catolică „dreptul de a înființa și a întreține pe propria ei cheltuială, școli primare, secundare și normale”, puse sub dependența episcopului locului, sub supravegherea și controlul Ministerului Instrucțiunii Publice”.

Școlile ordinelor călugărești și ale congregațiilor religioase... Având și dreptul de a-și fixa limba de predare... Toate școlile aveau dreptul de publicitate. Notăm că, din 45 de școli călugărești de grad secundar (36 în Transilvania, 1 în Bucovina și 8 în vechea Românie), numai în una singură se preda în limba româna.

Prin art. 20 se acorda Bisericii catolice dreptul de a face instrucție religioasă elevilor catolici de la toate școlile din țară, în limba lor maternă. (Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 421-422).

Pe linie economică, prin Concordat se prevedea înființarea unui „patrimoniu sacru” pentru Biserica Romano-Catolică, pentru întreținerea episcopilor, a seminarilor teologice, a instituțiilor, precum și a personalului acesteia (art. 13). (Vezi Al. Moraru, *Biserica Ortodoxă Română între anii 1885-2000...*, vol. III, tom. I, EIBMBOR, Buc., 2006, p. 639)

Prin Acordul din 1932 organizația „Statusul romano-catolic transilvan” era desființată, iar toate drepturile, atribuțiile, averile și proprietățile acesteia erau trecute în seama Episcopiei Romano-Catolice din Alba Iulia. (Vezi Al. Moraru, *Biserica Ortodoxă Română între anii 1885-2000...*, vol. III, tom. I, EIBMBOR, Buc., 2006, p. 640)

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Cultul evanghelic-luteran avea credincioși sași cu episcopie la Sibiu, cel reformat sau calvinist (episcopii la Oradea și Cluj), cel luteran sinodo-presbiterian (episcopie la Cluj) și unitarian (episcopie la Cluj) aveau credincioși maghiari. Cultul armeano-gregorian avea credincioși armeni în marile orașe, cel musulman cuprindea minoritățile de turci și tătari din Dobrogea, iar cel mozaic pe evreii din marile orașe, în special din Moldova și Transilvania, dar și în Maramureș unde trăiau și în mediul rural. (p. 65)

...multe dintre prevederile Concordatului care se doreau a fi armonizate cu legislația generală pentru culte, au fost introduse în Lege. Acest fapt a produs discuții aprinse în Senat, unde au luat cuvântul numeroși slujitori ai Bisericii Ortodoxe Române, precum episcopii Roman Ciorogariu de la Oradea, Grigorie Comșa de la Arad, consilierul eparhial Gheorghe Cihandru de la Arad ș.a. Cea mai puternică impresie a produs-o discursul mitropolitului Nicolae Bălan, rostit în Senat în ziua de 27 martie 1928, în care protesta vehement împotriva noilor încercări de nedreptățire a Bisericii Ortodoxe. Deși argumentele Bisericii Ortodoxe au fost acceptate de majoritatea senatorilor, Legea a fost votată și ulterior ratificată de Înalta Regență. În semn de protest, ierarhii ortodocși, senatori de drept, au părăsit cu toții în mod ostentativ sala de ședință a Senatului. (p. 66)

Sursa

...evanghelic-luteran C.A., cu credincioși sași (Episcopie la Sibiu); reformat sau calvinist (Episcopie la Oradea și la Cluj); luteran sinodo-presbiterian (Episcopie la Cluj) și unitarian (Episcopie la Cluj), cu credincioși maghiari... armeano-gregorian (cu credincioși armeni, mai ales în orașe)... musulman (turci și tătari din Dobrogea), și mozaic (evreii din București, din orașele Moldovei și Transilvaniei, precum și în Maramureș, unde trăiau și în mediul rural. (Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 422-423).

...Multe dintre prevederile Concordatului... erau introduse în această Lege... Ea a produs discuții aprinse, mai ales în Senat, unde au luat cuvântul numeroși slujitori ai Bisericii Ortodoxe: episcopii Roman Ciorogariu de la Oradea, Grigorie Comșa de la Arad, consilierul eparhial Gheorghe Cihandru de la Arad ș.a. Cea mai profundă impresie a produs clasicul discurs al mitropolitului Nicolae Bălan, rostit la 27 martie... în care protesta împotriva noilor încercări de nedreptățire a Bisericii Ortodoxe. Deși teza ortodoxă a fost acceptată atât de Guvern, cât și de majoritatea senatorilor... părăsind apoi cu toții în mod ostentativ sala de ședințe a Senatului. (Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 423).

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (cuvânt cu cuvânt) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

CAPITOLUL IV (se limitează la un plagiat grosolan prin povestirea sau citarea abuzivă a textelor de lege, care se mai află încă o dată și în anexe)

Alegerea patriarhului se făcea de către membrii Congresului Național Bisericesc, membrii Adunării eparhiale a Arhiepiscopiei Bucureștilor (întrucât patriarhul era și arhiepiscop al Bucureștilor și mitropolit al Ungrovlahiei) și membrii ortodocși ai corpurilor legiuitoare (Camera Deputaților și Senat). După alegere, urma examinarea canonică făcută de Sfântul Sinod, apoi confirmarea și investirea de către rege și înscăunarea făcută de mitropolitul locului (în cazul episcopilor) sau de către patriarh (în cazul mitropoliților). **(p. 85-86)**

Între atribuțiile Congresului Național Bisericesc amintim: susține și apără interesele și drepturile Bisericii Ortodoxe Române; conduce și reglementează afacerile bisericești, culturale, fundamentale și episcopice ale întregii Biserici; susține așezămintele culturale, filantropice și economice ale Bisericii; decide asupra delimitării eparhiilor și asupra înființării de noi eparhii; alege membrii Consiliului Central Bisericesc și doi membri ai Eforiei Bisericii; alege împreună cu membrii adunării eparhiale a unei eparhii vacante pe episcopi sau mitropoliți (cf. Articolul 9). **(p. 86)**

Sursa

Alegerea patriarhului se făcea de membrii Congresului Național Bisericesc, membrii Adunării eparhiale a Arhiepiscopiei Bucureștilor (întrucât patriarhul era și arhiepiscop al Bucureștilor și mitropolit al Ungrovlahiei) și membrii ortodocși ai Corpurilor legiuitoare (Camera deputaților și Senat). După alegere, urma examinarea canonică făcută de Sfântul Sinod, apoi confirmarea și investirea din partea șefului statului și înscăunarea (instalarea) făcută de mitropolitul locului (în cazul episcopilor) sau de patriarh (în cazul mitropoliților). **(Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 415).**

Art. 9. Atribuțiunile Congresului național bisericesc sunt:

- a) a susține și apăra toate interesele și drepturile Bisericii ortodoxe române;
- b) a conduce și reglementa afacerile administrative - bisericești, culturale, fundamentale și episcopice - ale întregii Biserici;
- c) a susține așezămintele culturale, filantropice și economice ale Bisericii, întrucât ele nu sunt în proprietatea parohiilor, protopopiatelor, episcopilor sau arhiepiscopilor;
- g) a decide asupra delimitării eparhiilor și asupra înființării de noi eparhii, după prealabila înțelegere cu eparhiile interesate și cu organele Statului;
- i) a alege, pe membrii Consiliului central bisericesc (*art. 7 din lege*);
- j) a alege, împreună cu adunarea eparhială a eparhiei vacante, pe episcopi și mitropoliți (*art. 12 din lege*);
- l) a alege 2 membri în Eforia Bisericii (*art. 25 din lege*). **(Vezi anexa de la sfârșitul plagiatului-teză, p. 227-228)**

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (cuvânt cu cuvânt) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Pentru înființarea unei parohii noi, se cerea ca aceasta să aibă un număr de 400 familii la oraș, iar la sate de cel puțin 200 familii; în cazuri bine motivate se accepta înființarea de parohii și sub acest plafon (Articolul 32).

Personalul parohiei era constituit din preoți, diaconi și cântăreți, preoții având îndatorirea să locuiască în parohie (Articolul 32).

Treburile parohiei erau coordonate de către preotul paroh, căruia îi era încredințat „oficiul parohial”, cu obligația de a ține evidențele cu privire la toți membrii parohiei sale (Articolul 33-34).

Pentru a putea fi hirotonit preot sau diacon, statutul cerea ca cel vizat să fie major, cetățean român, întrunirea condițiilor canonice, să fi absolvit una dintre instituțiile care asigură acordarea unei diplome de studii superioare în teologie (Articolul 35). (p. 89)

Sursa

Art. 30. Pentru înființarea unei noi parohii se cere la orașe un număr de cel puțin 400 familii, iar la sate de cel puțin 200 familii.

În cazuri bine motivate se pot înființa, în mod excepțional, parohii și sub acest număr de familii.

Art. 32. Personalul parohiei se compune dintr-un preot-paroh și unul sau doi cântăreți. Numărul preoților și diaconilor se poate mări după cererea credincioșilor din parohie, când necesitățile reclamă și mijloacele admit aceasta.

Preoții trebuie să locuiască în parohie.

Art. 33. Parohul este conducătorul oficiului parohial și în această calitate ține registrele și rezolvă toate actele oficiului parohial. Unde sunt mai mulți preoți, episcopul numește conducător al oficiului parohial pe cel mai apt dintre ei.

Art. 34. Parohul, conducător al oficiului parohial, este dator a ține un registru despre toți parohienii cu familiile lor, în care însemnează numele, prenumele, data nașterii, botezului, căsătoriei, morții, apoi ocupațiunea, data eventualei mutări în altă parohie etc.

Art. 35. Pentru a fi preot sau diacon se cere a fi major, cetățean român, să întrunească condițiile canonice și să aibă diploma de studii superioare teologice (Facultăți, Academii și Institute teologice cu absolvenți de seminarii sau de liceu) din țară sau străinătate, în acest din urmă caz echivalată de autoritățile cu cădere. **(Vezi anexa de la sfârșitul plagiatului-teză, p. 231-232)**

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Fiind un organ deliberativ de conducere, adunarea parohială se întrunea în mod regulat de două ori pe an (Articolul 39) și avea ca atribuții printre altele: alegerea consiliului parohial, examinarea și aprobarea măsurilor propuse de consiliul parohial privind repararea și înzestrarea bisericii sau cele ce priveau patrimoniul imobil al parohiei, înființarea de fonduri, fixarea taxei de cult, bugetul și inventarul, gestiunea anuală a parohiei. De asemenea, adunarea parohială decidea în privința cumpărării, vânzării sau grevării imobilelor, sau în privința alegerii membrilor adunării protopopești sau pe cei ai adunării eparhiale, în conformitate cu modalitățile stabilite în regulamente (Articolul 38).

Adunarea parohială se convoacă de preotul paroh, cu cel puțin opt zile înainte (Articolul 41), iar hotărârile sale erau considerate valide numai dacă de față erau preotul paroh și cel puțin a zecea parte a membrilor înscrși pe lista partenerilor. În cazul în care nu se întrunea acest număr, adunarea se reconvoacă. Hotărârile sale erau valide dacă numărul participanților nu era mai mic decât cel al membrilor din consiliul parohial (Articolul 42).

...consiliul parohial era organul executiv și administrativ al adunării parohiale, fiind ales din sânul ei. Consiliul parohial era condus de către preotul paroh, iar deciziile sale vizau toate problemele comunității bisericești, cu excepția celor duhovnicești (Articolul 44). (p. 90-91)

Sursa

Art. 39. Adunarea parohială se întrunește de regulă de două ori pe an...

Art. 38. Adunarea parohială are următoarele atribuțiuni:

b) alege pe membrii consiliului parohial, ai epitropiei parohiale și pe acei ai comitetelor parohiale; c) examinează și aprobă propunerile consiliului parohial relativ la zidirea, repararea sau înzestrarea bisericii, a casei parohiale și eventual a altor clădiri bisericești, culturale, fundaționale, de caritate și epitropiești, aparținătoare parohiei; e) fixează taxe de cult în folosul parohiei; g) alege pe membrii adunării protopopești și pe acei ai adunării eparhiale, după modalitatea stabilită în regulamentele pentru aceste alegeri; i) examinează și aprobă bugetul și inventarul alcătuit de consiliul parohial; j) cercetează și aprobă gestiunea anuală a parohiei, examinată mai întâi de consiliul parohial și o trimite consiliului eparhial pentru control și descărcare; 1) decide în privința cumpărării, vânzării și grevării imobilelor.

Art. 41. Parohul sau locțiitorul său convoacă adunarea parohială, în biserică, după sfânta liturghie, cel puțin cu 8 zile înainte de întrunirea ei, înștiințând de aceasta și pe protopop.

Convocarea va arăta locul și data adunării cum și chestiunile ce se vor discuta.

Art. 42. Adunarea poate lua hotărâri valide, numai dacă vor fi de față, afară de paroh, cel puțin a zecea parte a membrilor înscrși în lista parohienilor. Dacă la ziua hotărâtă nu se întrunește acest număr, adunarea se convoacă a doua oară, tot cu 8 zile mai înainte. La a doua convocare, adunarea se va ține cu orice număr de membri, nu însă mai mic decât numărul membrilor din consiliul parohial.

Art. 44. Consiliul parohial este organul executiv și administrativ al adunării parohiale și este ales din sânul ei. El lucrează sub președenția parohului purtător al oficiului parohial și reprezintă comunitatea bisericească în toate chestiunile, afară de cele curat duhovnicești. (Vezi anexa de la sfârșitul plagiatului-teză, p. 233-234)

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Conform Statutului, protopopiatul este „o reuniune a mai multor parohii în frunte cu un protopop” (Articolul 59). Un protopopiat putea, astfel, ales din rândul preoților licențiați sau din absolvenții ai Academiiilor teologie din Transilvania cu o activitate de cel puțin 5 ani. (p. 93)

Protopopiatul avea rolul de a administra afacerile bisericești, culturale și epitropești din protopopiat, fiind organul de legătură între parohie și eparhie și având rolul de a reprezenta oficial Biserica față de autoritatea statului... Articolul 60-61). (p. 93)

Statul prevedea ca activitatea protopopiatului să fie coordonată de către protopop cu ajutorul următoarelor structuri: adunarea protopopească, consiliul protopopesc și epitropii protopopești.

...adunarea protopopească, ca organ deliberativ, era formată din 15 până la 24 de membri în proporție de 1/3 clerici și 2/3 mireni. Consiliul protopopesc, ca organ executiv, era format din 6 membri - 2 clerici și 4 mireni -, iar pentru administrarea averii protopopiatului epitropia era formată din 4 membri. (p. 93)

Numărul membrilor Adunării eparhiale era stabilit la 45 sau 60 membri, în funcție de întinderea teritorială a fiecărei eparhii. Astfel eparhiile: Argeș, Buzău, cetatea Albă, Dunărea de Jos și Huși aveau 45 membri pentru adunarea eparhială, iar eparhiile: Arad, București, Caransebeș, Cernăuți, Chișinău, Cluj, Constanța, Hotin, Iași, Oradea, Râmnic, Roman și Sibiu aveau 60 membri (Articolul 129). Membrii Adunării eparhiale erau aleși pentru o perioadă de 6 ani, putând fi realeși (Articolul 130). (p. 100)

Sursa

I. Protopopiatul

Art. 59. Protopopiatul este reunirea mai multor parohii în frunte cu un protopop... un protopopiat va avea cel mult 50 parohii și cel puțin 20, după împrejurările locale...un protopop, ales dintre licențiații în teologie sau absolvenții de Academii teologie (în Transilvania), cu o activitate de cel puțin 5 ani. (Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 414).

Art. 60. Afacerile administrative bisericești, culturale și epitropești din protopopiat le conduce protopopul, ca organ de legătură între parohie și eparhie.

Art. 61. Protopopul cu reședința în capitala județului este reprezentantul oficial al Bisericii față de autoritatea Statului. (Vezi anexa de la sfârșitul plagiatului-teză, p. 238)

Art. 65. ...protopopul va conduce afacerile protopopiatului împreună cu: 1. Adunarea protopopească, 2. consiliul protopopesc și 3. epitropii protopopești.

...adunarea protopopească (organ deliberativ, format din 15 sau 24 membri, 1/3 clerici, 2/3 mireni), consiliul protopopesc (organ executiv, format din 6 membri, 2 clerici și 4 mireni) și de 4 epitropii protopopești. Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 414).

Art. 129. ...Numărul membrilor adunării eparhiale este de 45 sau de 60, după întinderea teritorială a fiecărei eparhii, și anume: 45 în eparhiile: Argeș, Buzău, Cetatea-Albă, Dunărea de-Jos și Huși și 60 în eparhiile: Arad, București, Caransebeș, Cernăuți, Chișinău, Cluj, Constanța, Hotin, Iași, Oradea, Râmnic, Roman și Sibiu.

Art. 130. Membrii adunării eparhiale se aleg după modul arătat la art. 9 din lege, pe câte 6 ani; ei pot fi realeși. (Vezi anexa de la sfârșitul plagiatului-teză, p. 251)

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Biserica nu este și nu a fost niciodată formată numai din laici sau numai din clerici, ci ea este formată din ambele elemente, Biserica neputând să existe numai printr-unul din acestea. (p. 104)

Sinoadele ecumenice, prin însăși alcătuirea lor mixtă, au statornicit o rânduială canonică de nezdruccinat în această privință, rânduială care a rămas în domeniul legii nescrise, adică în domeniul obiceiului de drept. (p. 105)

Prin urmare și în privința drepturilor laicilor, „canonicitatea unei rânduieli din viața bisericească, precum și necanonicitatea ei nu se măsoară numai cu textul scris al canoanelor, ci și cu obiceiul de drept al Bisericii”. (p. 106)

Sursa

Biserica nu este și nu a fost niciodată formată numai din laici sau numai din clerici, ci ea există și a fost creată din ambele aceste elemente..., nu poate să existe numai prin vreunul din aceste... (Vezi Liviu Stan, *Biserica cu sau fără laici*, în rev. *Ortodoxia*, XXI (1969), nr. 4, p. 614).

...prin însăși alcătuirea lor mixtă..., Sinoadele Ecumenice ce au statornicit o rânduială canonică de nediscutat în această privință, rânduială care a rămas... în domeniul legii nescrise, adică în domeniul obiceiului de drept. (Vezi Liviu Stan, *Biserica cu sau fără laici*, în rev. *Ortodoxia*, XXI (1969), nr. 4, p. 615).

Ca urmare, canonicitatea unei rânduieli din viața bisericească, precum și necanonicitatea ei eventuală, nu se măsoară numai cu textul scris al canoanelor, ci și cu obiceiul de drept al Bisericii”. (Vezi Liviu Stan, *Biserica cu sau fără laici*, în rev. *Ortodoxia*, XXI (1969), nr. 4, p. 615).

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

CAPITOLUL V

Cu puțin timp în urmă, la 23 aprilie 1919, sinodul ierarhilor Mitropoliei Ortodoxe Române din Transilvania, sub președinția episcopului Ioan I. Papp al Aradului, locțiitor de mitropolit al Transilvaniei, hotărâse în spiritul canonului 34 apostolic și a vechilor legături canonice existente încă dinaintea veacului al XVIII-lea între Biserica Ortodoxă din Transilvania și Mitropolia Ungrovlahiei... (p. 108-109)

Primul ei ierarh numit a fost protopopul Vasile Safta (decembrie 1921) care însă nu a ajuns să fie hirotonit, pentru că la 6 aprilie 1922 a trecut la cele veșnice. I-a urmat în scaun vlădica Iustinian Teculescu (1923-1924), fost protopop de Alba-Iulia, care după ce a fost ales episcop al Cetății Albe-Ismail... (p. 109-110)

...prin legea promulgată la 5 mai 1934, fiind ales ca episcop eparhiat arhimandritul Policarp Morușca, pe atunci stareț al mănăstirii Hodoș-Bodrog din eparhia Aradului. A fost instalat în catedrala românească Sf. Gheorghe din Detroit la 4 iulie 1935. (p. 114)

Sursa

...Sinodul ierarhilor Mitropoliei Ortodoxe Române din Transilvania, din 23 aprilie 1919,... de sub președinția episcopului Ioan I. Papp al Aradului..., locțiitor de mitropolit al Transilvaniei, care în spiritul canonului 34 apostolic, precum și ale vechilor legături canonice existente încă dinaintea veacului al XVIII-lea între Biserica Ortodoxă din Transilvania și Mitropolia Ungrovlahiei... (Vezi Al. Moraru, *Biserica Ortodoxă Română între anii 1885-2000...*, vol. III, tom. I, EIBMBOR, Buc., 2006, p. 94)

Primul ei "ierarh" numit a fost protopopul Vasile Saftu (în decembrie 1921), dar n-a mai ajuns să fie hirotonit, pentru că, în 6 aprilie 1922, a trecut la cele veșnice. I-a urmat, vlădica Iustinian Teculescu (...1923-1924)... ales episcop al Cetății Albe (Ismail)... (Vezi Al. Moraru, *Biserica Ortodoxă Română între anii 1885-2000...*, vol. III, tom. I, EIBMBOR, Buc., 2006, p. 145)

...la 5 mai 1934 s-a promulgat în țară Legea... a ales ca episcop misionar pe arhimandritul Policarp Morușca..., pe atunci starețul mănăstirii Hodoș-Bodrog din eparhia Aradului.... A fost instalat în catedrala românească Sfântul Gheorghe din Detroit, la 4 iulie 1935. (Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 448).

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

În 1937...înființată și Episcopia Ortodoxă a Maramureșului, sufragană a Mitropoliei Bucovinei.

Consiliul Național Bisericesc propusese înființarea Episcopiei Maramureșului încă de la întrunirile sale din 1932 și 1935. Autoritățile statului vor decide înființarea acestei episcopii după câțiva ani, prin Jurnalul Consiliului de Miniștri nr. 1874 din 14 iulie 1937, act sancționat prin decretul regal din ziua de 21 august a aceluiași an.

Deși episcopia Maramureșului primea în componența sa protopopiatele Maramureș (Sighet) și cetatea de Piatră (Baia Mare), aferente Episcopiei Vadului, Feleacului și Clujului și protopopiatul Satu Mare, aferent Episcopiei Oradei...

...mitropolitul Visarion Puiu numindu-l în funcția de vicar eparhial la 14 decembrie 1937 pe dr. Iacu Vască, fost profesor și rector al Academiei Teologice din Cluj.

La 1 noiembrie 1938, Congresul Național Bisericesc îl va alege Episcop al Maramureșului pe dr. Vasile Stan, vicar al Mitropoliei Ardealului. Instalarea sa oficială la Sighet a fost oficiată abia la 29 decembrie 1938 de episcopul Nicolae Popovici al Oradei.

...va păstori foarte puțin, căci în 1940, în urma Dictatului de la Viena, a fost nevoit să-și părăsească eparhia. (p. 114-115)

Sursa

În 1937, s-a reînființat vechea Episcopie ortodoxă a Maramureșului..., sufragană a Mitropoliei Bucovinei. (Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 442).

Congresul Național Bisericesc luase hotărârea în cursul întrunirilor din 1932 și 1935, faptul fiind acceptat în 1937 și de autoritățile statale... Prin jurnalul Consiliului de Miniștri nr. 1874 din 14 iulie 1937..., act sancționat prin decretul regal... din 21 august același an.

...eparhia..., în componerea sa intrând protopopiatele Maramureș (cu sediul la Sighet), Cetatea de Piatră (cu sediul la Baia Mare)... Primele...Episcopiei Vadului, Feleacului și Clujului, iar al treilea - Episcopiei Oradea.

La 14 decembrie 1937 mitropolitul Visarion Puiu l-a numit în funcția de vicar eparhial pe dr. Ioan Vască, fost profesor și rector al Academiei Teologice din Cluj.

La 1 noiembrie 1938 Congresul Național Bisericesc l-a ales episcop al Maramureșului pe dr. Vasile Stan, vicar al Mitropoliei Ardealului...instalarea oficială în reședința de la Sighet desfășurată la 29 decembrie fiind oficiată de episcopul Nicolae Popovici de Oradea. **Vezi Diac. Vasile Rusu, *Considerații privind înființarea Episcopiei Ortodoxe a Maramureșului, în Omagiu prof. Nicolae V. Dură la 60 de ani, Constanța, 2006, p. 696-697.***

...a păstori foarte puțin, căci în 1940, în urma Diktatului de la Viena, a trebuit să-și părăsească eparhia. (Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 442).

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

La început, Episcopia Timișoarei a fost cârmuită în calitate de loctiitori de Episcopul Andrei Magieru al Aradului (decembrie 1939-martie 1940) și Episcopul Nicolae Popovici al Oradei (martie 1940-martie 1941). Primul episcop eparhial al Timișoarei va fi Vasile Lăzărescu, care va fi înscăunat la 25 martie 1941. (p. 116)

În locul acesteia, a luat ființă la 7 noiembrie Mitropolia Olteniei, Râmnicului și Severinului, cu reședința la Craiova, având ca sufragana Episcopia Argeșului.

Desființarea Episcopiei Râmnicului a pricinuit multe nemulțumiri în rândul preoților și credincioșilor din cuprinsul fostei eparhii, care au cerut stăruitor reînființarea ei. (p. 116)

Se remarcă seminariile Central și Nifon în București și Veniamin în Iași. Prestigiul acestor școli era dat de tradiția unui învățământ mediu de bază de o înaltă ținută, realizat prin osteneala unui remarcabil corp profesional care a predat în aceste instituții de învățământ teologic național. Majoritatea profesorilor erau doctori în teologie sau în alte discipline laice, cu titluri academice sau științifice, specialiști în limbile clasice, moderne sau orientale. (p. 121)

Sursa

La început, ea a fost cârmuită...de către doi loctiitori: episcopul Andrei Magieru al Aradului (decembrie 1939-martie 1940...) și episcopul Nicolae Popovici al Oradei (între 24 martie 1940-martie 1941). Primul ei episcop eparhial a fost vlădica Vasile Lăzarescu...(încăunat la 25 martie 1941). (Vezi Al. Moraru, *Biserica Ortodoxă Română între anii 1885-2000...*, vol. III, tom. I, EIBMBOR, Buc., 2006, p. 137-138)

...în locul ei s-a înființat Mitropolia Olteniei, Râmnicului și Severinului, cu reședința la Craiova (având ca sufragana Episcopia Argeșului).

Desființarea Episcopiei Râmnicului a pricinuit multe nemulțumiri între preoții și credincioșii olteni..., de aceea au cerut stăruitor reînființarea ei. (Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 431).

În București existau vechile Seminariile: Central și Nifon...la Iași Seminarul Veniamin... (Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 452). Prestigiul acestor școli a fost dat și de către cadrele didactice care au predat aici, majoritatea doctori în teologie sau în alte discipline laice, cu titluri academice..., specialiști în limbile clasice, moderne sau orientale. (Vezi Al. Moraru, *Biserica Ortodoxă Română între anii 1885-2000...*, vol. III, tom. I, EIBMBOR, Buc., 2006, p. 347)

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

La 29 octombrie 1929 a inaugurat un nou Seminar teologic, și anume Seminarul de la Cernica, acela care a dat Bisericii generații de ierarhi, stareți, profesori, dovedind o pregătire excepțională și răspunzând nevoilor din acea vreme a Bisericii. Inaugurarea cursurilor seminarului este onorată cu prezența însăși a Patriarhului țării, înaltul ierarh, de la început, adusesse o modificare substanțială Regulamentului din 1923, cerând să se pună un deosebit temei pe pregătirea sufletească a elevilor, potrivit „cu principiile de viață călugărească și după aceea de pregătirea intelectuală”. Nici vorbă de pregătire gospodărească și agricolă. Încă înainte de a fi Patriarh criticase cu tărie „alunecarea monahismului nostru de pe temelia vieții de obște” și viața individualistă a fiecăruia, ceea ce ducea inevitabil la pieirea mănăstirilor. (p. 122)

În Transilvania și Banat, vechile institute teologice din Sibiu, Arad și Caransebeș au fost ridicate la rangul de Academii teologice, cu patru ani de studiu, continuând să funcționeze sub îndrumarea directă a Bisericii. Alte două academii teologice se vor înființa la Oradea (1923) și Cluj (1924) prin stăruințele episcopilor Roman Ciorogariu și Nicolae Ivan. (p. 125)

...faptul că nu aveau dreptul să acorde diplomă de licență studenților după terminarea celor patru ani de studii, ci doar un „Absolutoriu”. (p. 125)

Sursa

La 29 octombrie 1929 a inaugurat un nou Seminar teologic..., și anume Seminarul de la Cernica, acela care a dat Bisericii generații de ierarhi, stareți, profesori, dovedind o pregătire excepțională și răspunzând nevoilor din acea vreme a Bisericii. (Antonie Plămădeală, *Contribuții istorice privind perioada 1918-1939, Sibiu, 1987, p. 37-38*). Inaugurarea cursurilor seminarului este onorată cu prezența însăși a Patriarhului țării. Înaltul ierarh, de la început, adusesse o modificare substanțială Regulamentului din 1925, cerând să se pună un deosebit temei pe „pregătirea sufletească” (duhovnicească) a elevilor, potrivit „cu principiile de viață călugărească”, și după aceea pe „pregătirea intelectuală”. Nici vorbă de pregătire gospodărească și agricolă. Încă înainte de a fi Patriarh criticase cu tărie „alunecarea monahismului nostru de pe temelia vieții de obște” și „viața individualistă a fiecăruia”, ceea ce ducea inevitabil la „pieirea mănăstirilor”. (Arhim. Ioasaf Popa, *Seminarul monahal. Perioada interbelică, 70 de ani de la înființare, în „Autocefalie, Patriarhie, Slujire Sfântă”, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1995, p. 373*) În Transilvania și Banat, vechile Institute teologice din Sibiu, Arad și Caransebeș au fost ridicate la rangul de Academii teologice, cu patru ani de studii, continuând să funcționeze sub îndrumarea directă a Bisericii... S-au înființat două noi Academii teologice, la Oradea (1923) și Cluj (1924), la stăruințele episcopilor Roman Ciorogariu și Nicolae Ivan. (Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române, vol. 3, Buc. 1994, p. 453*).

...faptul că nu avea dreptul să acorde diplomă de licență studenților după terminarea celor patru ani de studii, ci doar un „Absolutoriu”. (Vezi Al. Moraru, *Biserica Ortodoxă...”, vol. III, tom. I, Buc., 2006, p. 364*)

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (cuvânt cu cuvânt) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

...ierarhilor, a adunărilor eparhiale sau a congreselor Asociației Clerului „Andrei Șaguna” au cerut în nenumărate rânduri trecerea întregului învățământ teologic sub conducerea exclusivă a Bisericii. (p. 130)

...profesorii facultăților de teologie sau pe reprezentanții preoțimii întruniți la „Congresul Asociației Generale a clerului” în 1930, la București, să ceară ca învățământul teologic să rămână pe viitor în seama statului. (p. 130)

În orașe și municipii, religia se predă la clasele I-VIII de preoți cateheți, iar la gimnaziale și liceale de profesori calificați (licențiați) și cu examen de capacitate. Atât preoții cateheți, cât și profesorii de religie nu aveau obligații parohiale, decât cele didactice, fiind renumerați de stat.

La școlile confesionale, se predau două ore de religie săptămânal, cea de-a doua fiind plătită din fonduri proprii. (p. 132)

Se preconizau trei tipuri de școli teologice: facultatea de teologie, cu patru ani, academia teologică sau de vocație, tot cu patru ani, și seminariile de vocație cu 6 clase (acestea cu caracter tranzitoriu) în care se vor primi absolvenți de 4 clase secundare. (p. 133)

Sursa

...chiriarii și adunărilor eparhiale din Transilvania și Congresele Asociației clerului „Andrei Șaguna” cereau trecerea întregului învățământ teologic sub conducerea Bisericii.

...profesorii Facultăților de teologie - și chiar Congresul Asociației generale a clerului, întrunit la București octombrie 1930 – au cerut ca învățământul teologic să rămână și pe viitor în seama statului. (Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, Buc. 1994, p. 453).

În orașe și municipii religia se predă la clasele I-VIII de preoți cateheți, iar la clasele gimnaziale și liceale de profesori calificați (licențiați) și cu examen de capacitate. Atât preoții cateheți, cât și profesorii de religie nu aveau obligații parohiale, decât cele didactice și erau salarizați de stat.

La școlile confesionale..., se predau săptămânal două ore de religie, cea de-a doua oră fiind plătită din fondurile proprii.

Se preconizau trei tipuri de școli teologice: Facultăți de teologie, cu 4 ani, Academii teologice sau de vocație, tot cu 4 ani, și Seminariile de vocație cu 6 clase (acestea cu caracter tranzitoriu) în care se vor primi absolvenți de 4 clase secundare. Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, Buc. 1994, p. 453).

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

În Vechiul Regat, potrivit Anuarului Bisericii Ortodoxe Române din 1909, existau doar 33 mănăstiri și schituri de monahi, cu un număr de 912 viețuitori și 25 mănăstiri și schituri de maici, cu un număr de 2176 de călugărițe și surori. (p. 134)

Printre înfăptuirile mai deosebite ale lui Miron Cristea ca mitropolit primat trebuie să amintim și înființarea Institutului Biblic, precum l-a numit el, institut care se va numi mai târziu: „Institutul Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române”. Propunerea face încă o dată dovada calităților sale de organizator și legiuitor, ca unul ce alcătuiuse în Transilvania atât statute, cât și regulamente.

În propunerea către Sfântul Sinod, el motiva necesitatea înființării acestui Institut cu faptul ca „educația religioasă lasă mult de dorit” și că se impune o muncă sistematică și hotărâtă. Mai întâi avea în vedere tipărirea Sfintei Scripturi, cu deosebire a Noului Testament și a altor cărți care trebuiau traduse „în limba frumoasă și arhaic-populară românească”. El constata că, chiar și un preot are încă nevoie de instrucție, pentru ei urmând a se tipări traduceri din scrierile patristice. (p. 136-137)

Sursa

...dintr-un Anuar al Bisericii noastre pe anul 1909, reiese că existau... ”33 mănăstiri și schituri de monahi, cu un număr de 912 viețuitori și 25 mănăstiri și schituri de maici, cu un număr de 2176 de călugărițe și surori”. (Vezi Al. Moraru, *Biserica Ortodoxă...*, vol. III, tom. I, Buc., 2006, p. 521)

Printre înfăptuirile mai deosebite ale lui Elie Miron Cristea ca mitropolit primat trebuie să amintim și înființarea *Institutului Biblic*, precum l-a numit el, Institut care se va numi mai târziu: „Institutul Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române”. Propunerea face încă o dată dovada calităților sale de organizator și legiuitor, ca unul ce alcătuiuse în Transilvania atâtea Statute și regulamente.

În propunerea către Sfântul Sinod, el motiva necesitatea înființării acestui Institut cu faptul ca „educația religioasă lasă mult de dorit” și că se impunea o muncă sistematică și pricepută. Mai întâi avea în vedere tipărirea Sfintei Scripturi, cu deosebire a Noului Testament, și a alte cărți care trebuiau traduse „în limba frumoasă și arhaic-populară românească”. El constata că chiar și unii preoți au încă nevoie de instrucție, pentru ei urmând a se tipări traduceri din scrierile patristice (Antonie Plămădeală, *Contribuții istorice privind perioada 1918-1939*, Sibiu, 1987, p. 17-18).

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Hotărârea de înființare a Institutului Biblic Ortodox s-a luat în ședința Sfântului Sinod din 26 mai 1920, stabilindu-se o largă comisie sub președenția episcopului Hușilor, Nicodim Munteanu, care să studieze amănunțele de funcționare. (p. 137)

În 1927, tipărește cartea „Adevăruri istorice asupra întregirii neamului”, ...teza de doctorat despre Eminescu, o carte despre Alexandru Roman (1825-1897) vestit profesor de limba și literatura română la Universitatea din Budapesta (1897) apoi colecția de proverbe maxime, asemănături și idiatisme, Sibiu, 1901, Iconografia și întocmirile din interiorul Bisericii Răsăritene, Sibiu, 1905, Biserica-Catedrală de la Mitropolia Ortodoxă din Sibiu, Istoricul zidirii 1857-1906.

Sursa

Hotărârea de înființare a Institutului Biblic Ortodox s-a luat în ședința Sfântului Sinod din 26 mai 1920, stabilindu-se... și numindu-se o comisie largă sub președenția episcopului Hușilor, Nicodim Munteanu, care să studieze amănunțele de funcționare. (Antonie Plămădeală, *Contribuții istorice privind perioada 1918-1939*, Sibiu, 1987, p. 18).

...în 1929, tipărește cartea *Adevăruri istorice asupra întregirii neamului*,...teza de doctorat despre Eminescu..., a mai publicat o carte despre *Alexandru Roman (1825-1897)*, vestit profesor de limba și literatura română la Universitatea din Budapesta, Sibiu 1897; apoi *Colecția de proverbe, maxime, asemănături și idiotisme*, Sibiu 1901; *Iconografia și întocmirile din interiorul Bisericii Răsăritene*, Sibiu, 1905; *Biserica Catedrală de la Mitropolia Ortodoxă Română din Sibiu. Istoricul zidirii 1857-1906...* (Vezi Pr. Prof. Nicolae Șerbănescu, *Patriarhia română la 70 de ani (1925 - 1995)*, în „Autocefalie, Patriarhie, Slujire Sfântă”, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1995, p. 272).

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

CAPITOLUL VI

În calitate de mitropolit primat, Ilie Miron Cristea a prezentat în premieră, într-o ședință a Sfântului Sinod din 1920, propunerea organizării unui nou sinod ecumenic al întregii ortodoxii, al optulea după cele șapte din primul mileniu. (p. 148)

- a) Statornicirea mijloacelor pentru combaterea sectelor care s-au ivit în sânul popoarelor ortodoxe;
- b) înlocuirea calendarului Iulian cu cel gregorian, sau cu unul mai nou și mai exact științificește decât acesta din urmă; peste tot o unificare reclamată de marile interese ale țării și Bisericii;
- c). așezarea eventuală în calendar a sărbătorilor din cursul săptămânii, în așa fel ca cele care se vor putea să se mute să fie trecute în duminica viitoare;
- d) revizuirea unor momente rituale ținându-se seama de formația și de dispozițiunile sufletești, morale și artistice ale creștinilor din vremurile noastre și adoptarea unor slujbe pentru trebuințele bisericilor din parohii și din mănăstiri; (p. 149)

Sursa

În calitate de mitropolit primat la București, Elie Miron Cristea a mai avut o idee în premieră: a propus, în 1920, organizarea unui nou Sinod ecumenic al întregii Ortodoxii, continuând pe cele șapte din primul mileniu. (**Antonie Plămădeală, Contribuții istorice privind perioada 1918-1939, Sibiu, 1987, p. 20).**

- I. Statornicirea mijloacelor pentru combaterea atâtor secte care s-au ivit în sânul popoarelor ortodoxe.
- II. Înlocuirea Calendarului Iulian cu cel gregorian, sau cu unul mai nou și mai exact științificește decât acesta din urmă; peste tot o unificare reclamată de marile interese ale țării și Bisericii.
- III. Așezarea eventuală în calendar a sărbătorilor din cursul săptămânii, în așa fel ca cele - care se vor putea să se mute - să fie trecute în duminica viitoare.
- IV. Revizuirea unor momente rituale, ținându-se seama de formația și de dispozițiunile sufletești morale și artistice ale creștinilor din vremurile noastre și adaptarea unor slujbe pentru trebuințele bisericilor din parohii și din mănăstiri. (**Antonie Plămădeală, Contribuții istorice privind perioada 1918-1939, Sibiu, 1987, p. 21).**

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

- e) reexaminarea zilelor de post, în legătură cu clima, igiena organismului omenesc și cu influența asupra sufletului;
- f). organizarea în comun, de către toate Bisericile Ortodoxe a unor institute de propagandă creștină ortodoxă, fără nicio primejdie însă pentru ordinea publică și pentru siguranța națională și politică a statelor respective.
- g) *necăsătorirea* preoților văduvi, în funcție de vârsta și de greutatea lor familiale și de trai.
- h) examinarea din nou a gradelor de rudenie în vederea căsătoriei și alte momente.
- i) găsirea mijloacelor pentru ridicarea monahismului oriental la vechea-i strălucire și îndrumarea lui spre accepțiuni culturale umanitare. (p. 150)

Sursa

- V. Examinarea din nou a posturilor, în legătură cu clima, cu igiena organismului omenesc și cu influența lor morală asupra sufletului.
- VI. Organizarea în comun, de către toate Bisericile Ortodoxe, a unor instituțiuni de propagandă creștină ortodoxă, fără nici o primejduire însă pentru ordinea publică și pentru siguranța națională și politică a statelor respective.
- VII. **Recăsătorirea** preoților văduvi, în legătură cu vârsta și cu greutatea lor familiale și de trai.
- VIII. Examinarea din nou a gradelor de rudenie în vederea căsătoriei și alte momente.
- IX. Găsirea mijloacelor pentru ridicarea monahismului oriental la vechea-i strălucire și îndrumarea lui spre accepțiuni culturale, umanitare etc.”. (**Antonie Plămădeală, Contribuții istorice privind perioada 1918-1939, Sibiu, 1987, p. 21).**

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

...conferințele de la Rhodos din anii '60 ai secolului trecut, vor stabili peste o sută de teme. Mai apoi s-au selecționat câteva zeci și în cele din urmă au rămas doar zece, așa cum gândise și Ilie Miron Cristea.

În ceea ce privește ideea unei întâlniri panortodoxe, din însemnările lui Miron Cristea mai aflăm și de ideea convocării unui sinod ecumenic la Ierusalim, idee apărută în discuțiile cu patriarhul Damianos al Ierusalimului, care a vizitat Bucureștii în anul 1924. (p. 150)

Principala temă de discuție a fost reforma sau îndreptarea calendarului vechi sau iulian, rămas în urmă cu 13 zile față de calendarul civil...din cea de-a treia ședință, s-a hotărât suprimarea celor 13 zile de întârziere pe care le avea calendarul vechi iulian, astfel încât ziua de 1 octombrie s-a socotit ca fiind ziua de 14 octombrie. S-a ajuns astfel ca anul bisericesc și civil să fie echivalent cu cel solar sau tropic.

Pentru data Paștelui s-a hotărât să se țină seama de timpul sfântului oraș Ierusalim, care se lua drept criteriu. (p. 151)

...hotărârile conferinței cu privire la schimbarea calendarului nu au fost aplicate în toate bisericile ortodoxe. (p. 151)

Sursa

Conferințele de la Rhodos, din anii șazeci, vor stabili peste o sută de teme. Mai apoi s-au selecționat câteva zeci și, în cele din urmă, s-a rămas doar zece, așa cum gândise și E. Miron Cristea.

În ceea ce privește ideea unei întâlniri panortodoxe, din *Însemnările* lui Miron mai aflăm și de ideea convocării unui *Sinod ecumenic* la Ierusalim, idee apărută în discuțiile cu patriarhul Damianos al Ierusalimului care a vizitat România în anul 1924. (Antonie Plămădeală, *Contribuții istorice privind perioada 1918-1939*, Sibiu, 1987, p. 21-22).

Problema principală pe care a discutat-o...Conferința a fost *reforma sau îndreptarea calendarului vechi sau iulian*, rămas în urmă cu 13 zile față de calendarul civil... În ședința a III-a...să se suprimă cele 13 zile de întârziere ale calendarului vechi sau iulian, ziua de 1 octombrie socotindu-se 14 octombrie. Astfel s-a ajuns la echivalarea anului bisericesc și civil cu anul astronomic, solar sau tropic. (Vezi Pr. Prof. Ioan Rămureanu, *Istoria Bisericii Universale*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1993, p. 535).

Pentru data serbării Paștilor, să se țină seama de timpul sfântului oraș Ierusalim, care se ia drept criteriu... (Vezi Arhid. prof. dr. Ioan N. Floca, *Drept canonic ortodox. Legislație și administrație bisericească*, vol. I, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1990, p. 434).

Hotărârile Conferinței... Referitoare la îndreptarea calendarului n-au putut fi aplicate de toate Bisericile ortodoxe surori. (Vezi Pr. Prof. Ioan Rămureanu, *Istoria Bisericii Universale*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1993, p. 535).

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

propunerea de a se îngădui și a doua căsătorie a preoților și diaconilor rămași văduvi prin deces. Sinodul bisericilor particulare avea posibilitatea să aprobe astfel de cereri.

se socotesc impedimente la căsătorie toate acelea care au fost stabilite ca atare de canoanele sinoadelor ecumenice.

cu privire la posturi, să se țină canonul 69.

se primește propunerea Mitropolitului Nicolae Bălan cu privire la celebrarea, cu mare fast, a 1600 ani de la Sinodul de la Niceea. (p. 152)

...delegația Bisericii Ortodoxe Române propunea să se constituie și un organ permanent al Ortodoxiei care să păstreze legătura dintre bisericile ortodoxe și prin intermediul căruia să se rezolve problemele comune. (p. 153)

Lucrările Congresului de la Atena s-au desfășurat în perioada 29 noiembrie-4 decembrie 1936 și a avut drept scop promovarea științei teologice ortodoxe. Din partea facultăților de teologie din țara noastră au participat profesorii: Iuliu Scriban, Vasile Ispir, Șerban Ionescu, Petru Vintilescu, Teodor M. Popescu, Grigore Cristescu și Iona Savin. (p. 156)

Delegația română a prezentat în cadrul congresului un număr de opt teme: 1. Problema convocării unui sinod ecumenic; 2. Revizuirea canoanelor și a altor norme bisericesti și codificarea lor; 3. Problema calendarului; 4. Proiect de editare a unei reviste de teologie ortodoxă; 5. Strângerea relațiilor dintre facultățile de teologie; 6. Fixarea principiilor fundamentale ale Ortodoxiei; 7. Misiunea internă și externă a Bisericii Ortodoxe; 8. Biserica și problemele sociale, precum și Biserica și cultura. (p. 156-157)

Sursa

-Se îngăduie a doua căsătorie a preoților și diaconilor rămași văduvi prin deces... Sinoadele Bisericilor particulare vor putea aproba..

-Se socotesc impedimente la căsătorie toate acelea care au fost stabilite ca atare prin canoanele sinoadelor ecumenice.

-Cu privire la posturi, să se țină canonul 69 apostolic.

-Se primește cu bucurie propunerea mitropolitului Transilvaniei, Nicolae Bălan, pentru sărbătorirea cu mare fast..., a 1600 ani de la primul Sinod ecumenic de la Niceea...

-Delegația Bisericii Ortodoxe Române a propus să se constituie un organ permanent al Ortodoxiei, care să păstreze legături între Bisericile ortodoxe, și prin care.. să-și poată rezolva problemele lor comune... (Vezi **Arhid. prof. dr. Ioan N. Floca, Drept canonic ortodox. Legislație și administrație bisericească, vol. I, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1990, p. 434-435**).

Congresul propriu-zis a avut loc la Atena între 29 noiembrie-4 decembrie 1936. Din partea Facultăților noastre au participat profesorii: Iuliu Scriban, Vasile Ispir, Șerban Ionescu, Petre Vintilescu, Teodor M. Popescu, Grigore Cristescu și Ioan Savin. (Vezi **Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, Istoria Bisericii Ortodoxe Române, vol. 3, Buc. 1994, p. 475**).

Problemele prezentate de Biserica Ortodoxă Română și care au fost amplu dezbătute la acest Congres, au fost următoarele: 1. Problema convocării unui sinod ecumenic; 2. Revizuirea canoanelor și a altor norme bisericesti și codificarea lor; 3. Problema calendarului; 4. Proiect de editare a unei reviste de teologie ortodoxă; 5. Strângerea relațiilor dintre Facultățile de Teologie; 6. Fixarea principiilor fundamentale ale Ortodoxiei; 7. Misiunea internă și externă a Bisericii Ortodoxe; 8. Biserica și problemele sociale, precum și Biserica și cultura. (Vezi **Ierom. Lucian Florea, Participarea și contribuția Bisericii Ortodoxe la Conferințele Interortodoxe, în prima jumătate a secolului XX, în rev. Ortodoxia, XIV (1962), nr. 1-2, p. 192**)

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

...au fost dezbătute în cadrul a două mari teme: 1. Poziția științei teologice în Biserica Ortodoxă și 2. Chestiuni teologice, preliminară unor probleme bisericesti. (p. 157)

...pentru ca un sinod să fie cu adevărat ecumenic, ar fi necesară și participarea episcopatului romano-catolic și vechi catolic, chiar și a celui anglican și a reprezentanților întregii lumi protestante. (p. 157)

...a fi posibilă organizarea unui sinod ecumenic numai după ce s-ar fi ajuns la unirea Bisericilor care au episcopat cu succesiune apostolică, cum ar fi Biserica Ortodoxă și Biserica Romano-Catolică. (p. 157)

Cine este în drept să fie convocat?

Cine are dreptul să convoace sinodul ecumenic?

Cum vor fi publicate hotărârile sinodului și cu ce formulă vor fi învestite pentru a fi general obligatorii în Ortodoxie?

Deosebirile de păreri în rândul participanților a făcut practic imposibilă adoptarea unei rezoluții cu privire la un viitor sinod ecumenic la Congresul de la Atena.

Sursa

...au fost citite și analizate în cadrul a două mari teme:„Poziția științei teologice în Biserica Ortodoxă”... Și... „Chestiuni teologice preliminară unor probleme bisericesti”. (Vezi **lerom. Lucian Florea, Participarea și contribuția Bisericii Ortodoxe la Conferințele Interortodoxe, în prima jumătate a secolului XX, în rev. Ortodoxia, XIV (1962), nr. 1-2, p. 192**)

...pentru ca un sinod să fie ecumenic cu adevărat, ar fi necesar să participe la el cel puțin și episcopatul romano-catolic și catolic vechi, dacă nu chiar și cel anglican și reprezentanții întregii lumi protestante.

...posibilă convocarea sinodului ecumenic abia după ce se va fi ajuns la unificarea Bisericilor care au episcopat cu succesiune apostolică: Biserica Ortodoxă și cea Romano-Catolică.

...Cine este în drept să fie convocat...?

Cine are dreptul să convoace sinodul ecumenic?

Cum vor fi publicate hotărârile sinodului și cu ce formulă vor fi învestite pentru a fi general obligatorii în Ortodoxie?

Deosebirea de păreri... a făcut ca la Congresul de la Atena să nu se adopte nici o rezoluție cu privire la un sinod ecumenic... (Vezi **Arhid. prof. dr. Ioan N. Floca, Drept canonic ortodox. Legislație și administrație bisericească, vol. I, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1990, p. 439-440**).

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

„Primul Congres de Teologie Ortodoxă, recunoscând necesitatea codificării Sfintelor Canoane, exprimă Sfintelor Biserici Ortodoxe dorința ca să se formeze de către Patriarhia Ecumenică, în înțelegere cu ele, o comisie de profesori canoniști ai Facultăților de Teologie, pentru lucrările de codificare, care, atunci când va fi încheiată, va fi supusă spre aprobare”.

Primul Congres de Teologie Ortodoxă recunoaște necesitatea editării unei reviste teologice ortodoxe științifice, prin care să se facă promovarea științei teologice ortodoxe.[3]

Congresul exprimă dorința să se consfințească raporturile mai strânse între facultățile de teologie ortodoxe, prin schimb reciproc de profesori, prin organizarea reciprocă de conferințe și prin schimb de studenți.

[3] Biserica Ortodoxă Română trimite sume de 50.000 lei pentru editarea revistei. Revista trebuia să apară în orașul de reședință a Comitetului executiv, și tipărită în trei limbi moderne: franceză, germană și engleză (apud. L. Florea, *op. cit.*, p. 193, nota 61). (p. 158)

Sursa

„Primul Congres de Teologie Ortodoxă, recunoscând necesitatea codificării Sfintelor Canoane, exprimă Sfintelor Biserici Ortodoxe dorința ca să se formeze de către Patriarhia Ecumenică, în înțelegere cu ele, o comisie de profesori canoniști ai Facultăților de Teologie, pentru lucrările de codificare, care, când va fi încheiată, va fi supusă spre aprobare”.

Primul Congres de Teologie ortodoxă recunoaște necesitatea editării unei reviste teologice ortodoxe științifice, prin care să se facă promovarea științei teologice ortodoxe.

Congresul exprimă dorința să se consfințească raporturi mai strânse între Facultățile de Teologie ortodoxe, prin schimb reciproc de profesori, prin organizarea reciprocă de conferințe și prin schimb de studenți.

[3] Biserica Ortodoxă Română trimite suma de 50.000 lei pentru editarea revistei. Revista trebuia să apară în orașul de reședință a Comitetului executiv, și tipărită în trei limbi moderne: franceză, germană și engleză. (Vezi *ierom. Lucian Florea, Participarea și contribuția Bisericii Ortodoxe la Conferințele Interortodoxe, în prima jumătate a secolului XX*, în rev. *Ortodoxia*, XIV (1962), nr. 1-2, p. 193)

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Biserica Romano-Catolică din Transilvania constituia o problemă delicată, deoarece marea majoritate a credincioșilor ei erau de naționalitate maghiară, având un cârmuitor suprem, papa, în afara hotarelor țării. În plus, numeroase parohii din diecezele romano-catolice maghiare din Satu-Mare, Oradea și Timișoara au rămas în Ungaria. Până la o nouă arondare teritorială a lor, parohiile respective au continuat să stea sub jurisdicția foștilor episcopi rămași în România, astfel că aceștia aveau cârmuirea duhovnicească asupra credincioșilor aflați în două state, România și Ungaria. În același timp, romano-catolicii din Bucovina (polonezi, germani) se aflau sub jurisdicția arhiepiscopului catolic din Lvov (pe atunci în Polonia), greco-catolicii din aceeași provincie fiind, de asemenea, sub jurisdicția arhiepiscopului greco-catolic din Lvov. (p. 159)

Judecățile lui Miron Cristea cu privire la caracterul național al Bisericii Ortodoxe Române și la caracterul internațional al Bisericii Greco-Catolice sunt revelatoare asupra situației și raporturilor dintre ele. Biserica Greco-Catolică era internațională pentru că avea „cap în afară de țară” și nu se acomoda complet cu interesele țării.

Când spunea aceste lucruri în ședința comună a Camerei și Senatului din 10/23 februarie 1923, doar la câțiva ani după Pacea de la Trianon, era un act nu lipsit de îndrăzneală și răspundere. Poate că exagera în concluziile sale cu privire la români, dar el cita în sprijinul afirmațiilor sale o enciclică a Papei, care declara că „pacea aliaților este numai pe hârtie și nu în inimă”. Desigur, nu era această situația românilor, dar se ridica întrebarea cum mai puteau rămâne românii sub un asemenea cap, care gândea și simțea împotriva intereselor și simțămintelor lor?. (p. 161-162)

Sursa

Biserica romano-catolică din Transilvania constituia o problemă delicată, deoarece marea majoritate a credincioșilor ei erau de naționalitate maghiară, având un cârmuitor spiritual suprem, papa, în afara hotarelor țării. În plus, numeroase parohii din diecezele romano-catolice maghiare din Satu-Mare, Oradea și Timișoara au rămas în Ungaria. Până la o nouă arondare teritorială a lor, parohiile respective au continuat să stea sub jurisdicția foștilor episcopi, rămași în România, astfel că aceștia aveau cârmuirea duhovnicească asupra unor credincioși aflați în două state: România și Ungaria. În același timp, romano-catolicii din Bucovina (polonezi, germani etc.) se aflau sub jurisdicția arhiepiscopului catolic din Lvov (pe atunci în Polonia), greco-catolicii din aceeași provincie sub jurisdicția arhiepiscopului greco-catolic din Lvov. (Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, Buc. 1994, p. 416).

Judecățile de valoare ale lui E. Miron Cristea cu privire la caracterul național al Bisericii Ortodoxe Române, și la „caracterul internațional” al Bisericii greco-catolice... sunt revelatoare asupra situației și raporturilor dintre ele. Biserica greco-catolică era internațională pentru că avea „cap în afară de țară” și „nu se acomoda cu interesele și hotarele țării”. (Antonie Plămădeală, *Contribuții istorice privind perioada 1918-1939*, Sibiu, 1987, p. 24).

Când spunea aceste lucruri în ședința comună a Camerei și a Senatului din 10/23 februarie 1923, era la câțiva ani după Pacea de la Trianon și nu era lipsit de îndrăzneală și răspundere... Poate că exagera în concluziile sale cu privire la români, dar el cita în sprijinul afirmațiilor sale o enciclică a Papei..., care declara că „pacea aliaților (deci Pacea de la Trianon, care ne-a redat Transilvania definitiv, n.n.) este numai pe hârtie și nu în inimă”. Desigur, nu era o afirmație a românilor, dar cum mai puteau românii rămâne sub un asemenea cap, care gândea și simțea împotriva intereselor și simțămintelor lor?. (Antonie Plămădeală, *Contribuții istorice privind perioada 1918-1939*, Sibiu, 1987, p. 25).

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

El își exprimase punctul de vedere în legătură cu încheierea unui Concordat încă din 1921, într-un discurs ținut în Senat. El arăta atunci că românii sunt toleranți, dar n-ar fi drept să accepte ceva ce ar fi împotriva intereselor lor. De asemenea, el a atras atenția că în România s-a practicat adesea „o mică îndoială” în ceea ce privește „controlul cultului străinilor”. **Fără a cere un tratament aspru față de aceștia, el admitea unul care să-i favorizeze față de ortodocși**, respingând în același timp pretențiile unora de a încheia Concordatul „cu orice preț”. (p. 162)

În 1931, la scurt timp după realizarea intercomuniunii vechilor catolici cu anglicanii, s-a întrunit la Bonn o conferință mixtă ortodoxo - veche-catolică care avea drept scop realizarea unirii celor două Biserici. Din partea Bisericii Ortodoxe Române, a participat Mitropolitul Nectarie Coltalciuc al Bucovinei, care a și înaintat referatul său către Sfântul Sinod. (p. 164-165)

După kongresul de la Bonn (1931), Mitropolitul Nectarie al Bucovinei – delegatul Bisericii noastre la acel Congres – a propus Sfântului Sinod acceptarea intercomuniunii cu Vechii Catolici. Nu s-a precizat însă la ce nivel de intercomuniune putem intra cu vechii catolici (la nivel de rugăciune, de practici religioase, de taine?).

Totodată, intercomuniunea implică în primul rând un acord deplin în credință. De aceea, nu poate avea loc comuniunea în taine până nu se va realiza unitatea în credință. O „unire minimală” sau „parțială” nu poate fi deci admisă de Biserica Ortodoxă. Prin urmare, problema reconcilierii nu trebuie privită ca o coexistență de tradiții paralele, ci ca o reîntoarcere a acestora la Tradiția primară, nedeformată, la credința apostolică comună. Restabilirea acestei comuniuni în credință - „sub forma unei comuniuni canonice” - constituie deci „condiția prealabilă a unei comuniuni sacramentale”

Sursa

...își spusese părerea în legătură cu încheierea unui Concordat încă din 1921, într-un discurs ținut în Senat... El a arătat că românii sunt toleranți, dar n-ar fi drept să accepte ceva ce ar fi împotriva intereselor lor. Cu toată delicatețea, el a atras atenția că în România s-a practicat adesea „o mică **îndolență**” în ceea ce privește „**controlul cultelor străine**”... El nu cerea un tratament aspru față de catolici, dar nu admitea unul care să-i favorizeze față de ortodocși..., dar a respins pretențiile unora de a încheia Concordatul „cu orice preț”. (**Antonie Plămădeală, Contribuții istorice privind perioada 1918-1939, Sibiu, 1987, p. 68**).

...în toamna lui 1931 – după aproape patru luni de la realizarea intercomuniunii vechilor catolici cu anglicanii - s-a întrunit la Bonn o nouă conferință de unire ortodoxo – veche catolică... pentru o unire a celor două biserici. Biserica Ortodoxă Română a fost reprezentată de către Mitropolitul Nectarie Coltalciuc. (**Vezi Al. Moraru, Biserica Ortodoxă..., vol. III, tom. II, Buc., 2006, p. 370**)

După kongresul de la Bonn (1931), Mitropolitul Nectarie al Bucovinei – delegatul Bisericii noastre la acel Congres – a propus Sfântului Sinod acceptarea intercomuniunii cu Vechii Catolici. Nu s-a precizat însă la ce nivel de intercomuniune putem intra cu vechii catolici (la nivel de rugăciune, de practici religioase, de taine?).

Intercomuniunea implică în primul rând un acord deplin în credință. De aceea, nu poate avea loc comuniunea în taine până nu se va realiza unitatea în credință. O „unire minimală” sau „parțială” nu poate fi deci admisă de Biserica Ortodoxă. Prin urmare, problema reconcilierii nu trebuie privită ca o coexistență de tradiții paralele, ci ca o reîntoarcere a acestora la Tradiția primară, nedeformată, la credința apostolică comună. Restabilirea acestei comuniuni în credință - „sub forma unei comuniuni canonice” - constituie deci „condiția prealabilă a unei comuniuni sacramentale” (**vezi Pr. Asist. Dr. Nicolae V. Dură, Considerații..., în rev. Ortodoxia nr. 3/1985, p. 431**).

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Conferința română ortodoxă- anglicană s-a desfășurat între 1-8 iunie 1935... impunătoare delegații de ambele părți [1]. În cadrul conferinței, s-au prezentat atât de către partea anglicană, cât și de către partea ortodoxă română mai multe referate cu privire la următoarele teme: 1. Succesiune apostolică și validitatea hirotoniilor anglicane din punct de vedere istoric; 2. Necesitatea preoției și caracterul ei sacramental; 3. Sfânta Scriptură, Sfânta Tradiție, cartea comună de rugăciuni și cele 39 de articole ale religiei (Rev. A. J. Macdonald) și Despre izvoarele Revelației divine ale credinței sau ale religiei creștine: Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție (Prof. V. Loichiță); 4. Sfânta Euharistie și caracterul ei sacrificial (Episcopul Nugent Hicks și pr. prof. Petre Vintilescu); 5. Tainele și diferitele servicii religioase în cartea de rugăciune anglicană (canonicul H. N. Bate) și Sfintele Taine și ierurgiile Bisericii (Arhim. Prof. Iuliu Scriban); 6. Procesul de justificare-îndreptare (Rev. Prof. Frank Gavin) și procesul de îndreptare al omului înaintea lui Dumnezeu (Pr. prof. Vasile Gheorghiu); 7. Viața creștină ca un imbold spre ecumenicitate (Episcopul J. L. F. Gregg și prof. Vasile G. Ispir) [2]

[1] Din partea Bisericii Ortodoxe Române au participat: Lucian Triteanu, Episcopul Romanului, Episcopul Vasile Lăzărescu, Arhimandritul Tit Simedrea și profesorii Arhim. Iuliu Scriban, pr. Ion I. Mihălcescu, pr. V. Gheorghiu, pr. Grigore Pișculescu (Gala Galaction), pr. Petre Vintilescu, pr. Haralambie Roventța, Vasile Ispir, V. Loichiță, Teodor M. Popescu (Magistrand Sever Buzan, *Relațiile dintre Biserica Anglicană și Biserica Ortodoxă Română*, în *Ortodoxia*, An VII (1956), nr. 3, p. 477)...

[2] Irineu, Mitropolitul Moldovei și Sucevei, *Anglicanismul și Ortodoxia română*, în *Biserica Ortodoxă Română*, Anul LVIII (1940), nr. 5-6, p. 284-287; Drd. Ioan N. Șurubaru, *Tratativele și acordurile anglicano-ortodoxo-române din 1935 în perspectiva dialogului între Biserica Ortodoxă și Biserica Anglicană*, în *Ortodoxia*, nr. XX (1968), nr. 1, p. 75-87.. (p. 168-169)

Sursa

Lucrările Conferinței anglicano-ortodoxo-române [1] de la București s-au desfășurat între 1-8 iunie 1935... În cadrul lucrărilor s-au prezentat atât din partea anglicană cât și din cea ortodoxă română temele: 1. *Succesiune apostolică și validitatea Hirotoniilor anglicane din punct de vedere istoric...*; 2. *Necesitatea Preoției și caracterul ei sacramental...*; 3. *Sfânta Scriptură, Sfânta Tradiție, Cartea comună de rugăciuni și cele 39 de Articole ale religiei* (Rev. A.J. Macdonald) și *Despre izvoarele Revelației divine ale credinței sau ale religiei creștine: Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție* (Prof. V. Loichiță); 4. *Sfânta Euharistie și caracterul ei sacrificial* (Episcopul Nugent Hicks și Pr. Prof. Petre Vintilescu); 5. *Tainele și diferitele servicii religioase în Cartea de rugăciune anglicană (canonicul H. N. Bate) și Sfintele Taine și ierurgiile Bisericii* (Arhim. Prof. Iuliu Scriban); 6. *Procesul de Justificare-Îndreptare* (Rev. Prof. Frank Gavin) și *Procesul de Îndreptare al omului înaintea lui Dumnezeu* (Pr. Prof. Vasile Gheorghiu); 7. *Viața creștină ca un imbold spre ecumenicitate* (Episcopul J. L. F. Gregg și Prof. Vasile G. Ispir) [2]

[1] Biserica Ortodoxă Română a fost reprezentată...: Lucian Triteanu al Romanului, Episcopul Vasile Lăzărescu, Arhiepiscopul Tit Simedrea, Arhim. Prof. Iuliu Scriban, Pr. Prof. Ion I. Mihălcescu, Pr. Prof. V. Gheorghiu, Pr. Prof. Grigorie Pișculescu, Pr. Prof. Petre Vintilescu, Pr. Prof. Haralambie Roventța, Prof. Vasile G. Ispir, Prof. V. Loichiță și Prof. Teodor M. Popescu. – Cf. Magistrand Sever Buzan, *Relațiile dintre Biserica Anglicană și Biserica Ortodoxă Română*, în *O*, VII (1956), nr. 3, p. 477, nota 34.

[2] Irineu, Mitropolitul Moldovei și Sucevei, *Anglicanismul și Ortodoxia română*, în *BOR*, LVIII (1940), nr. 5-6, p. 284-287; Doctorand Ioan N. Șurubaru, *Tratativele și acordurile anglicano-ortodoxo-române din 1935 în perspectiva dialogului între Biserica Ortodoxă și Biserica Anglicană*, în *O*, XX (1968), nr. 1, p. 75-87... (Notă copiată, de fapt, vezi Al. Moraru, *Biserica Ortodoxă...*, vol. III, tom. II, Buc., 2006, p. 240-242)

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Conferința ecumenică dintre ortodocși și anglicani s-a încheiat prin recunoașterea de către Biserica Ortodoxă Română a validității hirotoniilor anglicane, socotindu-le validă succesiunea apostolică, în momentul ruperii de catolicism. (p. 169)

Delegația anglicană a acceptat ca izvor al credinței, pe lângă Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție, hotărârile sinoadelor ecumenice și scrierile Sfinților Părinți. De asemenea, au acceptat formula ortodoxă despre Taina Sfintei Euharistii (prefacere și prezență reală), au recunoscut preoția ca Taină și cele șapte Taine, subliniind însă importanța Botezului și a Euharistiei, autoritatea cărții comune de rugăciune și a celor 39 de articole de credință care trebuiau interpretate în spiritul celor de mai sus, precum și faptul că mântuirea se realizează prin credință, fapte bune și lucrarea Duhului Sfânt [1]

[1]Pr. prof. Dumitru Stăniloae, *Tratatul dintre Biserica Ortodoxă Română și Anglicană, privite sub aspectul dogmatic*, în *O, X* (1958), nr. 2, p. 236-351; Pr. prof. P. Vintilescu, *Conferința română ortodoxă-anglicană de la București, în iunie 1935, privită în cadrul temelor ei sacramental-liturgice*, în *Ortodoxia, Anul X* (1958), nr. 2, p. 252-286; pr. prof. Liviu Stan, *Perspectiva canonică a relațiilor dintre Ortodoxie și Anglicism*, în *Ortodoxia, Anul X* (1958), nr. 2, p. 287-301; Doctorand Ioan N. Șurubaru, *Izvoarele Revelației divine în Biserica Anglicană*, în *Glasul Bisericii, Anul XXVII* (1968), nr. 1-2, p. 95-106... (p. 169-170)

Sursa

... O Conferință ecumenică între ortodocși și anglicani, care s-a terminat prin recunoașterea de către Biserica Ortodoxă Română a validității hirotoniilor anglicane, socotindu-le validă succesiunea apostolică, în momentul ruperii de catolicism. (Antonie Plămădeală, *Contribuții istorice privind perioada 1918-1939, Sibiu, 1987, p. 50*).

...delegația anglicană a acceptat ca izvor al credinței, pe lângă Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție, hotărârile sinoadelor ecumenice și scrierile Sfinților Părinți.... acceptă prefacerea și prezența reală (deci formula ortodoxă despre Taina Sfintei Euharistii; a recunoscut Preoția ca Taină... și numărul de șapte al Tainelor..., dar acordul Botezului și Euharistiei...autoritativă pentru credința anglicană este Cartea comună de rugăciune, iar cele 39 de Articole trebuie interpretate cu aceasta..., mântuirea se realizează prin credință, fapte bune și lucrarea Duhului Sfânt [1]

[1] Pr. Prof. D. Stăniloae, *Tratatul dintre Biserica Ortodoxă Română și Anglicană, privite sub aspectul dogmatic*, în *O, X* (1958), nr. 2, p. 236-351; Pr. Prof. P. Vintilescu, *Conferința română ortodoxă-anglicană de la București, în iunie 1935, privită în cadrul temelor ei sacramental-liturgice*, în *O, X* (1958), nr. 2, p. 252-286; Pr. Prof. Liviu Stan, *Perspectiva canonică a relațiilor dintre Ortodoxie și Anglicism*, în *O, X* (1958), nr. 2, p. 287-301; Doctorand Ioan N. Șurubaru, *Izvoarele Revelației divine în Biserica Anglicană*, în *GB, XXVII* (1968), nr. 1-2, p. 95-106. (Sursa din care copiază inclusiv notele de subsol, vezi Al. Moraru, *Biserica Ortodoxă...*, vol. III, tom. II, Buc., 2006, p. 246)

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Aceasta a fost prima manifestare ecumenică românească de mari proporții cu un rezultat spectaculos, valabil și azi, dovedind în primul rând spiritul deschis al patriarhului Miron Cristea.^[1]

El a ținut atunci o importantă cuvântare de deschidere, pornind de la textul liturgic „Ca și aceștia împreună cu noi să slăvească Prea Cinstitul și de mare cuvîntă numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”. Făcând aprecieri asupra Ortodoxei și căutând analogii cu ceea ce le-ar putea face plăcere oaspeților, el a spus la un moment dat că la fel ca „în vechile castele din Anglia, cele pline de amintiri și de podoabe seculare, noi păstrăm, în duhovnicești castele, comorile intactei noastre mărturisiri creștine ortodoxe”. Patriarhul Miron Cristea a salutat orice pas de apropiere între Biserici, considerând cunoașterea reciprocă drept primul pas spre aceasta. (p. 170-171)

[1] C. V. Petcu, *op. cit.*, p. 200 (E vorba de teza de doctorat în istorie: **Guvernarea Miron Cristea**, Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 - Extrem de grav! De multe ori, nu de puține ori, își asumă ca fiind propriu, ceea ce aparține altor autori, aici fiind vorba de **Antonie Plămădeală, Contribuții istorice privind perioada 1918-1939, Sibiu, 1987, p. 50).**

...în anul 1936 Patriarhul Miron a întors vizita delegației acestei Biserici... Aici, Patriarhul Miron a rostit două cuvântări, una în catedrala orașului Lincoln și alta la „Clubul Athaenum” din Londra, la o mare recepție oferită în cinstea vizitei lui. (p. 171)

Sursa

A fost o primă manifestare ecumenică românească de mari proporții cu un rezultat spectaculos, valabil până azi, dovedind în primul rând spiritul deschis al patriarhului de atunci, Elie Miron Cristea. (**Vezi Antonie Plămădeală, Contribuții istorice privind perioada 1918-1939, Sibiu, 1987, p. 50).**

El a ținut atunci o importantă cuvântare de deschidere, pornind de la textul liturgic „Ca și aceștia împreună cu noi să slăvească Prea Cinstitul și de mare cuvîntă numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”. Făcând aprecieri asupra Ortodoxei și căutând analogii cu ceea ce le-ar putea face plăcere oaspeților, el a spus la un moment dat: „Că în vechile castele din Anglia, cele pline de amintiri și de podoabe seculare – noi păstrăm, în duhovnicești castele, comorile intactei noastre mărturisiri creștine ortodoxe”. El saluta „orice pas de apropiere” între Biserici și considera cunoașterea reciprocă drept primul pas spre aceasta. (**Vezi aceeași sursă din care copiază la rând, cuvânt cu cuvânt, Antonie Plămădeală, Contribuții istorice privind perioada 1918-1939, Sibiu, 1987, p. 50-51).**

În 1936 a întors vizita delegației Bisericii Anglicane, rostind o cuvântare în catedrala din orașul Lincoln și una la clubul „Athenaeum” din Londra, la o mare recepție oferită în cinstea vizitei lui. (**vezi Antonie Plămădeală, Contribuții istorice privind perioada 1918-1939, Sibiu, 1987, p. 51).**

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Din această cauză, Biserica noastră, ca și celelalte Biserici Ortodoxe autocefale care au recunoscut validitatea hirotoniilor anglicane în perioada interbelică, au limitat această recunoaștere „la cazurile când unii clerici anglicani ar intra în Biserica Ortodoxă”. [1] Acest act implica în mod obligatoriu acceptarea mărturisirii de credință ortodoxă din partea respectivilor clerici. (p. 172)

[1] Pr. prof. Liviu Stan, *op. cit.*, p. 290 (continuă să copieze la rând, cu perseverență, ca nu cumva să greșească ceva, inclusiv notele de subsol, inducând în eroare cititorul asupra surselor, a capacității intelectuale, a volumului de lucrări consultate și a contribuției autorului).

..., realitatea existentă astăzi în sânul Bisericii Anglicane face ca teologia Ortodoxă Română să condiționeze validitatea hirotoniilor anglicane de trei clauze: a). lipsa consensului Comunității Anglicane; b). Intercomuniunea Bisericii Anglicane cu diferite Biserici și denominațiuni protestante care nu au o preoție harică și c). hirotonia femeilor. (p. 172 – Copiază, dar din neștiință, încercând să schimbe câteva cuvinte, schimbă sensul cuvintelor, făcând erori teologice: ex. Nu teologia noastră condiționează validitatea hirotoniilor, ci însăși validitatea hirotoniilor este condiționată de 3 clauze... La punctul a) scrie *Comunității* în loc de *Comuniunii* (ceea ce înseamnă altceva în sursa copiată).

Sursa

...Bisericile Ortodoxe autocefale...(inclusiv Biserica noastră...)... care au recunoscut validitatea hirotoniilor anglicane..., au limitat această recunoaștere „la cazurile când unii clerici anglicani ar intra în Biserica Ortodoxă” [1], act ce implică în mod obligatoriu acceptarea mărturisirii de credință ortodoxă din partea respectivilor clerici. (vezi, de fapt, Pr. Asist. Dr. Nicolae V. Dură, *Considerații...*, în rev. *Ortodoxia* nr. 3/1985, p. 423).

[1] Pr. prof. Liviu Stan, *Perspectiva canonică...*, p. 290.

...Teologia Ortodoxă Română nu mai poate împărtăși același punct de vedere, întrucât validitatea hirotoniilor anglicane este condiționată de 3 clauze: a). Lipsa consensului Comuniunii anglicane; b). Intercomuniunea Bisericii Anglicane cu diferite Biserici și denominațiuni protestante, care nu au o preoție harică, și c). Hirotonia femeilor. (vezi, de fapt, Pr. Asist. Dr. Nicolae V. Dură, *Considerații...*, în rev. *Ortodoxia* nr. 3/1985, p. 412).

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Unul dintre promotorii ideii de unitate creștină a fost arhiepiscopul luteran de Uppsala, Nathan Söderblan. La stăruințele sale, a luat ființă o organizație ecumenistă numită „Creștinism practic” („Life and Work”^[1]), căci el a înțeles că pentru a se ajunge la unirea Bisericilor creștine este necesară mai întâi o colaborare a lor în plan practic.

Între 19-30 august 1925, s-a convocat o conferință internațională creștină la Stockholm la inițiativa lui Nathan Söderblan... (p. 174)

[1] „Viață și acțiune”.

(Nici măcar nu poate să copieze corect, scrie când *Nathan Söderblan*, când *Nathan Söderblan*, corect fiind ca-n sursă *Nathan Söderblom*).

Din partea Bisericii noastre au participat Mitropolii Nicolae Bălan, Nectarie **Coltariuc**, episcopul Vartolomeu Stănescu, arhimandritul Iuliu Scriban, profesorii Vasile Ispir, Ioan Lupaș și preotul Trandafir **Scorolet**. (p. 175)

O altă ramură a mișcării ecumenice se numea *Conferința mondială pentru credință și constituție*. (p. 175)

A treia organizație ecumenistă purta numele de *Alianța Mondială pentru înfrățirea popoarelor prin Biserică* întrucât milita pentru pacea lumii. (p. 177)

Sursa

Unul din promotorii ideii de unitate creștină a fost arhiepiscopul luteran de Uppsala, Nathan **Söderblom**. La stăruințele sale, a luat ființă o mare organizație ecumenistă, numită „Creștinism practic” (Life and Work = **Viață și acțiune**), căci el a înțeles că pentru a se ajunge la unirea Bisericilor creștine este necesară, mai întâi, o colaborare a lor pe tărâm practic.

Între 19 și 30 august 1925, s-a convocat o Conferință internațională creștină la Stockholm... (**Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, Istoria Bisericii Ortodoxe Române, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 477.**)

Din partea Bisericii noastre au participat mitropolii Nicolae Bălan și Nectarie Coltariuc, episcopul Vartolomeu Stănescu, arhimandritul Iuliu Scriban, profesorii Vasile Ispir, Ioan Lupaș și preotul Trandafir Scorobet. (**Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, Istoria Bisericii Ortodoxe Române, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 477.**)

O altă ramură a Mișcării ecumenice se numea „Conferința Mondială pentru credință și organizare”. (**Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, Istoria Bisericii Ortodoxe Române, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 477.**)

A treia organizație ecumenistă purta numele de „Alianța Mondială pentru înfrățirea popoarelor prin Biserică”, întrucât milita pentru pacea lumii. (**Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, Istoria Bisericii Ortodoxe Române, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 477.**)

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

CAPITOLUL VII

Potrivit canonului 34 Apostolic: „Episcopii fiecărui neam trebuie să știe care dintre ei este și să-l considere pe el ca fiind capul lor, ei nu trebuie să facă nimic important fără consimțământul lui”, [1] (p. 182)

[1] Arhim. Prof. dr. Ioan N. Floca, *op. cit.*, p. 26.

(Citează, deci punând între ghilimele, un text fără sens pentru neinițiați, care se găsește la p. 27 – de fapt numeroase note de subsol nu corespund cu sursele – iar textul este total diferit, precum se poate vedea în sursa citată. Când se pun ghilimele trebuie să rămâi fidel sursei)

...întărirea conștiinței de sine a neamului exprimată prin realitățile limbii, culturii și tradiției sale. (p. 182)

Principiul ierarhic pune în evidență puterea bisericească cu care Mântuitorul a înzestrat Biserica și care se exercită prin ierarhia de drept divin și anume prin episcopi ca succesori în sfera de putere a Sfinților Apostoli. (p. 182)

...potrivit căruia puterea bisericească într-o Biserică autocefală se exercită prin toți episcopii acelei Biserici, întruniți în sinod și hotărând în mod colegial, ca egali în putere – pe care au primit-o odată cu hirotonia în treapta de arhieru (Canonul 37 Apostolic). (p. 182-183)

Sursa

„Se cade ca episcopii fiecărui neam să cunoască pe cel dintâi dintre dâșii și să-l socotească pe el drept căpetenie și nimic mai de seamă (însemnat) să nu facă fără încuviințarea acestuia...” (vezi Arhid. Prof. Dr. Ioan Floca, *Canoanele...*, Sibiu, 2005, p. 27)

Conștiința de sine a neamului exprimată prin realitățile limbii, culturii și tradiției sale. (vezi Pr. prof. Ilie Moldovan, *Etnicitate și autonomie bisericească. Considerații de ordin teologic-moral, în volumul Centenarul...*, Buc., 1987, p. 246.

Potrivit principiului ierarhic, puterea bisericească cu care Mântuitorul a înzestrat Biserica, se exercită numai prin ierarhia de drept divin, și anume prin episcopi ca succesori în sfera de putere a Sfinților Apostoli; (vezi Prof. Iorgu D. Ivan, *Etnosul. Neamul. Temei divin și principiu fundamental canonic al autocefaliei bisericești*, în vol. *Centenarul...*, Buc., 1987, p. 193).

...potrivit principiului sinodal-colegial, puterea deplină bisericească, într-o Biserică particulară autocefală, se exercită prin toți episcopii acestei Biserici, întruniți în sinod și hotărând în mod colegial, ca egali în puterea pe care au primit-o odată cu hirotonia în treapta de arhieru (v. Can. 37 Apostolic). (vezi Prof. Iorgu D. Ivan, *Etnosul. Neamul. Temei divin și principiu fundamental canonic al autocefaliei bisericești*, în vol. *Centenarul...*, Buc., 1987, p. 193).

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Principiul ierarhic în Biserică se aplică nu numai în raporturile dintre clerici, ci și în raporturile dintre toate organele de conducere, dintre funcțiile ce le îndeplinesc acestea. Totodată, se aplică și la raporturile dintre unitățile bisericești (canonul 33 – Sinodul IV Ecumenic, canoanele 1 și 2 Apostolice, canonul 6 – Sinodul I Ecumenic, canoanele 13 și 49 – Sinodul de la Cartagina, canonul 2 – Sinodul VII Ecumenic, canonul 12 – Sinodul de la Laodiceea etc.).

Ascultarea sau supunerea canonică, ca un corolar al principiului ierarhic prevăzută de canoane (canoanele 39 și 55 Apostolice, canoanele 8 și 23 – Sinodul IV Ecumenic, canonul 57 – Laodiceea, canonul 31 – Cartagina) se reflectă în... (p. 183).

...deoarece organizarea bisericească urmează pe cea civilă. Primele două se fundamentează pe Sfânta Scriptură, Tradiție și canoane... Pentru a putea sta împreună s-a făcut distincție între treburile bisericești, spirituale și cele care țin de Biserică ca societate vizibilă: primele se conduc după principiile sinodal și ierarhic – în speță de Sfântul Sinod – celelalte se dirijează conform principiului constituțional și țin de organele centrale sau eparhiale, protopopești sau parohiale... (p. 184)

Potrivit principiului autonomiei specificat în canoanele Bisericii Ortodoxe (Canoanele 30, 34 și 37 Apostolice, canonul 5 Sinodul I Ecumenic, canoanele 12 și 19 – Sinodul IV Ecumenic, canonul 3 – Sinodul VII Ecumenic etc.), o Biserică este autonomă atunci când se administrează prin organe proprii, fiind independentă sau de sine stătătoare în treburile sale religioase, față de orice altă organizație în afara ei. (p. 186)

Sursa

- Principiul ierarhic în Biserică se aplică nu numai în raporturile dintre clerici, ci și la raporturile dintre toate organele de conducere, dintre funcțiile ce le îndeplinesc acestea, cât și la raporturile dintre unitățile bisericești... (can. 33 – Sinodul IV ecumenic; Can. 1 și 2 apostolic; Can. 6 – Sinodul I ecumenic; Can. 13 și 49 – Sinodul de la Cartagina; Can. 2 – Sinodul VII ecumenic; Can. 12 – Sinodul de la Laodiceea, etc.).

Ascultarea sau supunerea canonică ca un corolar al principiului ierarhic prevăzută de canoane (Can. 39 și 55 – Apostolice; Can. 8 și 23 – Sinodul IV ecumenic; Can. 57 – Laodiceea, Can. 31 – Cartagina), se reflectă în... (vezi Arhid. Prof. Dr. Ioan N. Floca, *Bazele canonice...., în Centenarul...*, Buc., 1987, pp. 179-180).

...deoarece organizarea bisericească urmează pe cea civilă. ...se bazează pe Sf. Scriptură, tradiție și canoane... Însă, ca să poată sta împreună, s-a făcut distincția dintre treburile bisericești spirituale și cele care țin de biserică ca societate vizibilă; primele se conduc după principiul sinodal-ierarhic, celelalte însă, se dirijează conform celui constituțional... țin de organele centrale și...eparhiale..., protopopești și parohiale...(vezi Conf. Univ. dr. Maximilian Pal, *Principii juridice...., în Omagiu Profesorului Nicolae V. Dură la 60 de ani, Constanța, 2006, p. 1309*).

...canoanele care definesc aceasta (Can. 30, 34 și 37 – Apostolic; Can. 5 - Sinodul I ecumenic; Can. 12 și 19 – Sinodul IV ecumenic; Can. 3 – Sinodul VII ecumenic, etc.),...se administrează în mod autonom prin organe proprii, ... independentă, sau de sine stătătoare în treburile sale religioase, față de orice altă organizație din afara ei. (vezi Arhid. Prof. Dr. Ioan N. Floca, *Bazele canonice...., în Centenarul...*, Buc., 1987, p. 183).

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Aplicarea principiului autonomiei Bisericii și pe plan intern, în temeiul canoanelor 34 și 37 Apostolice, canonul 2 al Sinodului II Ecumenic, canonul 8 – Sinodul III Ecumenic, canonul 20 Sinodul VI Ecumenic și canonul 22 Antiohia etc. pentru ca unitățile bisericești să se poată conduce prin organe proprii, sub supravegherea celor superioare...(p. 187)

...în persoana fostului episcop al Caransebeșului, Miron Cristea, s-a considerat pecetluită unirea.

Colegiul întrunit la 18/31 decembrie 1919, în sala Ateneului, sub președenția Înalt Prea Sfinției sale Pimen, mitropolitul Moldovei, l-a ales cu 435 voturi din 447 voturi exprimate ca Mitropolit al Ungrovlahiei și Primat al României. (p. 23)

Fără îndoială, alegerea episcopului Miron Cristea ca Primat al României a reprezentat, în acele momente, un adevărat simbol al unirii tuturor românilor.

Investitura noului mitropolit primat a avut loc în ziua de 1 ianuarie 1920 la Palatul regal, încredințându-i-se toiagul arhiepiscopesc de Mitropolit al Ungrovlahiei și Primat al României. (p. 23)

Sursa

- Principiului autonomiei mai are și altă aplicare, pe planul intern al Bisericii..., temeiul în canoane (34 și 37 – apostolic; 2 - Sinodul II ecumenic; 8 – Sinodul III ecumenic; 20 - Sinodul VI ecumenic; 22 – Antiohia)...unitățile bisericești...se conduc prin organe proprii..., sub supravegherea celor superioare... (vezi Arhid. Prof. Dr. Ioan N. Flocă, *Bazele canonice...*, în *Centenarul...*, Buc., 1987, pp. 184).

...în persoana fostului episcop al Caransebeșului, Miron Cristea, s-a considerat pecetluită unirea. (vezi N. Vornicescu, *Încercări, posibilități...*, în rev. *BOR* 11-12/1975, p. 1359).

...colegiul electoral...întrunindu-se în ziua de 18/31 Decembrie 1919, în sala Ateneului, sub președenția ÎPS Sale Pimen, mitropolitul Moldovei, l-a ales cu 435 voturi din 447 voturi exprimate ca Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Primat al României. (vezi Ion Rusu Abrudeanu, *Patriarhul României. Dr. Miron Cristea. Înalt Regent*, Ediție nouă, Cluj, 2009, p. 348)

Fără îndoială, alegerea episcopului dr. Miron Cristea ca Primat al României reprezenta în acele momente un adevărat simbol al unirii tuturor Românilor. (vezi Ion Rusu Abrudeanu, *Patriarhul României. Dr. Miron Cristea. Înalt Regent*, Ediție nouă, Cluj, 2009, p. 348)

Investitura noului Mitropolit-Primat a avut loc în ziua de 1 ianuarie 1920, st.n. la Palatul Regal..., Regele îi încredințează toiagul arhiepiscopesc, spre a-l investi ca Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Primat al României. (vezi Ion Rusu Abrudeanu, *Patriarhul României. Dr. Miron Cristea. Înalt Regent*, Ediție nouă, Cluj, 2009, p. 348)

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Biserica simțea nevoia ca în fruntea ei să fie ales un ierarh de o forță morală și de o autoritate pe care nimeni să nu le poată contesta. Acesta a fost gândul tuturor bărbaților noștri politici, ca de altfel și al membrilor Sfântului Sinod, care în unanimitate, au căzut de acord asupra alegerii episcopului de la Caransebeș. (p. 23)

...guvernul grec ca și patriarhul Meletie al IV-lea al Constantinopolului..., n-au întârziat de a exprima mitropolitului primat al României călduroasele lor mulțumiri pentru... (p. 143)

Fostul protopop al Săliștei vedea în faptul că cel dintâi Patriarh al românilor este ardelean „un semn de înaltă răsplată a dreptății divine pentru toate suferințele și împilările pe care le-au îndurat românii din Ardeal pe vremea regimului milenar al ungarilor, pentru tenacitatea exemplară și eroismul mucenicesc ce i-a însuflețit în greaua luptă de apărare a credinței străbune”. (p. 38)

...atât la Senat, cât și la Camera Deputaților, Patriarhul Miron Cristea a mulțumit din toată inima senatorilor și deputaților, atât în numele său, cât și în numele Sfântului Sinod, pentru dragostea și căldura arătată instituției Bisericii și capului ei vrednic. (p. 38)

Atenție! Copistul scrie *vrednic*, iar în sursă scrie *vremelnic*.

Sursa

...s-a simțit nevoia ca în fruntea bisericii să fie ales un ierarh de o forță morală și de o autoritate, pe care nimeni să n-o poată contesta. Acesta a fost gândul tuturor bărbaților noștri politici, ca și al membrilor Sf. Sinod, care, printr-un consens unanim, au căzut de acord asupra alegerii episcopului de la Caransebeș. (vezi Ion Rusu Abrudeanu, *Patriarhul României. Dr. Miron Cristea. Înalt Regent*, Ediție nouă, Cluj, 2009, p. 355)

Guvernul grecesc din Atena, ca și patriarhul *Meletie IV* al Constantinopolului, n-au întârziat de a exprima Mitropolitului Primat al României călduroasele lor mulțumiri pentru... (vezi Ion Rusu Abrudeanu, *Patriarhul României. Dr. Miron Cristea. Înalt Regent*, Ediție nouă, Cluj, 2009, p. 360)

Fostul protopop al Săliștei vedea în faptul că cel dintâi Patriarh al Românilor este ardelean „un semn de înaltă răsplată a dreptății divine pentru toate suferințele și împilările pe care le-au îndurat Românii din Ardeal pe vremea regimului milenar al Ungarilor pentru tenacitatea exemplară și eroismul mucenicesc ce i-a însuflețit în greaua luptă de apărare a credinței străbune”. (vezi Ion Rusu Abrudeanu, *Patriarhul României. Dr. Miron Cristea. Înalt Regent*, Ediție nouă, Cluj, 2009, p. 462-463)

Atât la Senat, cât și la Camera deputaților, Patriarhul *dr. Miron Cristea* a mulțumit din toată inima d-lor senatori și deputați, atât în numele său cât și în numele Sf. Sinod, pentru dragostea și căldura arătată instituției Bisericii și Capului ei *vremelnic*. (vezi Ion Rusu Abrudeanu, *Patriarhul României. Dr. Miron Cristea. Înalt Regent*, Ediție nouă, Cluj, 2009, p. 463)

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

Exemplu text plagiat: Teze

Rând pe rând, au urmat recunoașterile în scris din partea Patriarhiei Antiohiei, a Patriarhiei Alexandriei, a Patriarhiei sârbești din Belgrad, a Episcopiei Ciprului, a Sfântului Sinod din Atena, a Sfântului Sinod al Bisericii bulgare, a Mitropolitului Varșoviei Volhimici și a întregii Polonii, a fostului Mitropolit al Kievului, Antonie, a arhiepiscopului de Canterbury și Primat al Angliei, Randal Cantuar, a episcopului Bisericii vechi catolice din Berna, dr. Adolf Kury. (p. 40)

Sursa

Rând pe rând au urmat recunoașterile în scris din partea Patriarhiei Antiohiei, a Patriarhiei Alecsandriei, a Patriarhiei sârbești din Belgrad, a **Arhiepiscopiei Ciprului**, a Sf. Sinod din Atena, a Sf. Sinod al bisericii bulgare, a **Mitropolitului Varșoviei, Volhiniei și al întregii Polonii**, a fostului Mitropolit al Kiev-ului (Antonie), a Arhiepiscopului din Canterbury și Primat al Angliei (*Randal Cantuar*), a episcopului bisericii vechi catolice din Berna (*dr. Adolf Kury*) etc. (vezi **Ion Rusu Abrudeanu, Patriarhul României. Dr. Miron Cristea. Înalț Regent**, Ediție nouă, Cluj, 2009, p. 466)

Tezele Doctorat Teologie, Istorie

SURSA

Teză de doctorat plagiată (*cuvânt cu cuvânt*) și susținută în două domenii diferite (Istorie 2009, Târgoviște și Teologie 2010, Craiova, după ce a publicat-o la Ed. Enciclopedică, Buc., 2009 – ca teză în istorie, deci înainte de a o susține și ca teză de doctorat în teologie)

UN SINGUR EXEMPLU

TEXT DIN TEZA DE DOCTORAT ÎN TEOLOGIE

2.1. Înființarea Patriarhiei Române (1925)

În vederea întăririi unificării noastre bisericești, dar și pentru creșterea prestigiului Bisericii Ortodoxe Române în lumea creștină, s-a pus problema ridicării ei la demnitatea de Patriarhie. Am putea spune că discuțiile purtate în vederea unificării bisericești mergeau paralel cu propunerile făcute pentru înființarea Patriarhiei.[1] Acest lucru se impunea înainte de toate datorită faptului că, în decursul veacurilor, țările române și Biserica Ortodoxă Română au depus cele mai însemnate jefre materiale, mai ales pentru sprijinirea și chiar salvarea a numeroase așezăminte bisericești ortodoxe din Balcani și Orientul Apropiat, căzute sub dominația otomană. Apoi, după 1918, a crescut și prestigiul țării, care, „după atâtea jefre de sânge în cursul primului război mondial, izbutise să-și realizeze integritatea statală”. [2] Biserica Ortodoxă Română număra atunci peste 19 milioane de credincioși, cu 5 mitropolii și 18 episcopi. [3]

TEXT DIN TEZA DE DOCTORAT ÎN ISTORIE

2.1. Înființarea Patriarhiei Române (1925)

În vederea întăririi unificării noastre bisericești, dar și pentru creșterea prestigiului Bisericii Ortodoxe Române în lumea creștină, s-a pus problema ridicării ei la demnitatea de Patriarhie. Am putea spune că discuțiile purtate în vederea unificării bisericești mergeau paralel cu propunerile făcute pentru înființarea Patriarhiei.[1] Acest lucru se impunea înainte de toate datorită faptului că, în decursul veacurilor, țările române și Biserica Ortodoxă Română au depus cele mai însemnate jefre materiale, mai ales pentru sprijinirea și chiar salvarea a numeroase așezăminte bisericești ortodoxe din Balcani și Orientul Apropiat, căzute sub dominația otomană. Apoi, după 1918, a crescut și prestigiul țării, care, „după atâtea jefre de sânge în cursul primului război mondial, izbutise să-și realizeze integritatea statală”. [2] Biserica Ortodoxă Română număra atunci peste 19 milioane de credincioși, cu 5 mitropolii și 18 episcopi. [3]

SURSA

Înființarea Patriarhiei Ortodoxe Române (1925)

În vederea întăririi unificării noastre bisericești, dar și pentru creșterea prestigiului Bisericii Ortodoxe Române în lumea creștină, s-a pus problema ridicării ei la demnitatea de Patriarhie. Am putea spune că discuțiile purtate în vederea unificării bisericești mergeau paralel cu propunerile făcute pentru înființarea Patriarhiei. Acest lucru se impunea, înainte de toate, datorită faptului că, în decursul veacurilor, țările române și Biserica Ortodoxă Română au depus cele mai însemnate jefre materiale, pentru sprijinirea și chiar salvarea atâtor așezăminte bisericești ortodoxe din Balcani și Orientul Apropiat, căzute sub dominație otomană. Apoi, după 1918 a crescut și prestigiul țării, care, după atâtea jefre de sânge în cursul primului război mondial, izbutise să-și realizeze integritatea statală. Biserica Ortodoxă Română număra acum peste 14 milioane de credincioși, cu 5 mitropolii și 18 eparhii (Vezi Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, EIBMBOR, Buc. 1994, p. 410).